

Spravodaj c 82

- 6. októbra 2010 o 14.00 hod v Klube zamestnancov FEI STU. Prednáška doc. Ing. R. Redhammera, PhD. na tému „**Inšpirácie z univerzít vo svete**

Tézy prednášky:

- **Univerzity USA (Washington, Atlanta, Salt Lake City, Pittsburgh)**

- Systém vysokých škôl, akreditácia, hodnotenie, učitelia
- Američania: profesionalita, dobrovoľníctvo, kolegialita, alumni kluby
- Financie: štipendiá, školné, finančné zbierky = fundrais
- Šport, kultúra, Mormoni, 100 black men of Atlanta
- Študenti, stravovanie, ubytovanie, univerzitná polícia...

- **Zhodnocovanie výskumu:**

- Cambridský fenomén a Oxfordský model

- **Inšpirácie pre Slovenské univerzity**

+++++

Posledné dni, kedy mozete vidieť repliku uhorskej koruny, ktorá je na vrchole veže Domu sv. Martina. V Bratislave.

Reštaurátor Ľubomír Sabo v Dóme sv. Martina v Bratislave predstavil zrenovovanú a pozlátenú repliku uhorskej koruny. Verejnosť si môže korunu v dome pozrieť tento týždeň každý deň od 13:00 do 19:00. Zatiaľ nie je jasné, kedy bude koruna osadená späť na vrchol chrámovej veže. Je teda možné, že bude verejnosti vystavená aj dlhšie.

+++++

- **7. októbra 2010 o 16. hod.** v študovni Informačnej kancelárie Rady Európy, na Klariskej ul. č. 5 v Bratislave. Priama demokracia a kvalita života.

+++++

- **októbra 2010 o 15.00 hod.** v Jozefínskej knižnici Krajanského múzea Matice slovenskej na Grösslingovej 23 v Bratislave. Prezentáciaknihu **Jána Marcinku: Slovenské insígnie**

CALENDAR

October 2010

For details, locations and future events see p. 2

Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
					7 - 8 PM Czech/ Slovak School 7:15 - 8 PM Czech/Slovak Pre-school 8:15 - 10 PM Children's Gymnastics 8:30 - 9:30 PM Adult Yoga	1 Liber Kozak Memorial Bicycling Event
3	4	5	6	7	7 - 8 PM Czech/ Slovak School 7:15 - 8 PM Czech/Slovak Pre-school 8:15 - 10 PM Children's Gymnastics 8:30 - 9:30 PM Adult Zumba	8 9
	8 - 10 PM Volleyball		7:30 PM ASW Monthly Meeting @ Potomac Library (see side banner)		7 - 8 PM Czech/ Slovak School 7:15 - 8 PM Czech/Slovak Pre-school 8:15 - 10 PM Children's Gymnastics 8:30 - 9:30 PM Adult Zumba	
10	11	12	13	14	7 - 8 PM Czech/ Slovak School 7:15 - 8 PM Czech/Slovak Pre-school 8:15 - 10 PM Children's Gymnastics 8:30 - 9:30 PM Adult Yoga	15 Pediatric and Geriatric Marathon
11 - 5 PM Annual Membership Appreciation Picnic	8 - 10 PM Volleyball					
17	18	19	20	21	7 - 8 PM Czech/ Slovak School 7:15 - 8 PM Czech/Slovak Pre-school 8:15 - 10 PM Children's Gymnastics 8:30 - 9:30 PM Adult Zumba	22 23
	8 - 10 PM Volleyball					
24	25	26	27	28	7 - 8 PM Czech/ Slovak School 7:15 - 8 PM Czech/Slovak Pre-school 8:15 - 10 PM Children's Gymnastics 8:30 - 9:30 PM Adult Yoga	29 30
	8 - 10 PM Volleyball					
31						

++++++
- **6. 10. 2010 o 18:00 hod.** na Zrínskeho ulici č. 2 v Bratislave. Prednášať bude Mgr. Ing.
Štefan Šrobár, CSc. **Život ako celok a systém**
++++++

Prečo „najhoršie riešenie“? Vo vzdialených krajinách je vzájomná pomoc štátov V-4 medzi sebou, prípadne európskych štátov vôbec, celkom bežnou diplomatickou praxou. Diplomati V-4 resp. EÚ v cudzích krajinách sa často neformálne stretávajú (s kym by mali komunikovať, ak nie s najbližšími susedmi, Európanmi?), konzultujú, spoločensky sa stretávajú, organizujú spoločné podujatia, vypomáhajú si. Diplomat je preto diplomatom, lebo nie je ozbrojený bojovníkom. Diplomat má zabraňovať konfliktom, a nie ich vyvolávať. Diplomat končí, opúšťa „zverenú“ krajinu, keď sa začína vojnový konflikt.

Vzájomná výpomoc pri vydávaní víz v tretích štátoch nemá nič spoločné s bilaterálnymi vzťahmi.

Slovensko-maďarské vzťahy sú politickým problémom a treba ich analyzovať inej rovine než je vzájomná výpomoc v konzulárnej oblasti.

Svojim kolegom-spisovateľom by som rád pripomenal dávnu skúsenosť z dejín. Najlepšou zbraňou diplomata sú pokojne vyložené fakty. Nie emocionálne výlevy. Tie plodia skôr vojny (viď Hitlerove pamätné monológy). A.

Preco najhorsie riesenie? Jednoducho preto, lebo voci madarskej politike nemame vo vseobecnosti doveru. Pozrite si, ako sa spravaju ku volenej vlade na Slovensku, tato im vyhovuje, tamta nie a nebudu s nou ani jednat! Pretoze doteraz sa nezbavili trianonskej traumy a zivia si ju stale. Pretoze sa nechcu zbavit svojho povyseneckeho chovania to sa prejavuje na tvrdosijnom oznamovaní slovenskych miest a obci, nazvami ktore boli umelo vytvorene po rakusko-uhorskom vyrovnani. Pretoze Slovensko 5x napadli. Pretoze bombardovali slovenske mesta, pretoze jednotky Belu Khuna zabijali nasich ludi. Pretoze nas okupovali v roku 1968 a doteraz nemali potrebu sa nam ospravedlniť. A prečo by nas nemala zastupovať Praha, ked si aj dobre rozumieme. Predstavte si že niekde v Tirane zije nejaký Slovak a bude chciet navštivit svoju byvalu vlast pride na madarske velvyslanectvo, ved chyti sok! Zlodejom sa kuce od domu nedavajú!

++++++

A nemame si co vybrat v trojici
Meciar Fico Dzurinda
traja slepi hrobari
nasej vedy kultury
Napreduje svatoplukovske vyhananie vzdelancov a **odovzdavanie atributov statnosti Prahe a Budapesti**,
teraz zdvihli hlas proti neeuropskej likvidacii vedy historici a fyzici,
spojeny protest vsetkych spisovatelov predtym odpinkli spoločne prezident, vlada aj parlament,

dobre to hovori filmovy reziser Dusan Hanak -
pozorujeme len trpne a bezmocne jedinecny pokus o stat bez vedy a kultury -

tieto dobove tance s vizami znamenaju precedens pre dalsiu demontaz nasej suverenity, v kontexte tretieho nastupu fasizmu v Budapesti,

zeby mal pravdu v knihe Slovenske Kosovo Chelemendik? ze vojna na juznom Slovensku sa zacne uz tento rok a ze nasa kompradorska vlada sa vzdava vsetkeho, len aby sa nezacali tie boje, o ktorych asi dnes v naznaku hovoril postfasista Bugar...

pripajam text, ktory nikde nesmie vyjst, cize tak ako trezorove filmy vlastne neexistuje, co je vlastne smiesne, tak sa na tom skusme smiat,

Andrej Ferko
obcan druhej kategorie
autor trezorovych filmov

+++++

Dnes, dna 3. októbra 2010 predniesol prezident SRN, Christian Wulff pri prilezitosti 20. výročia zdelenia Nemecka, slavnostný prejav, v ktorom sa o.i. dotkol aj problemov integracie rôznych etník v Nemecku a ich spolužitia s Nemcami. (pojem „narodnostná mensina“ sa v tom zmysle a vyzname ako na Slovensku v Nemecku neuplatňuje)

Z prejavu pana prezidenta davam do pozornosti nasledovnu časť:
Es ist Konsens, dass man Deutsch lernen muss, wenn man hier lebt. Es ist Konsens, dass in Deutschland deutsches Recht und Gesetz zu gelten haben. Für alle.

Zhoda spociva v tom, že – pokial chcete zit tu v Nemecku, musite sa ucit nemcinu.

Zhoda spociva v tom, že v Nemecku platia nemecke pravo a nemecke zakony. Pre vsetkych.

Treba k tomu este nieco dodat?

http://www.bundespraesident.de/Reden-und-Interviews-,11057.667040/Rede-von-Bundespraesident-Chri.htm?global.back=-%2c11057%2c0/Reden-und-Interviews.htm%3flink%3dbpr_liste

Co k nasledujucej diskusii dodat? No v podstate je to pravda, niektore vety som uz cital v ceskych internetovych diskusiach, ale treba si dat otazku „co dalej“. Európska unia si ich nezoberie, vystahovat ich nemozeme, integrovat sa nechcu, v roku 2025 uz ich bude 50 percent. Ked sa o nich nebudeme starat, budu dalej diviet a budu kradnut uz v ovela vacsom mnozstve, lebo ich bude viac. Ked do nich nezainvestujeme teraz, potom uz to nezvladneme. Preto sa mali urobit tie tyzdenne internatne skoly, kde by sa pretrhla pupocna snura s ich zauzivanym zivotom a videli by ze sa da aj inak zit. Aj napriek panu Benovej a inych idiotov, ktori su proti.

Ale ako doriesit tento problem. Povedzme ze budu dochadzat do internatov, tam dostanu ciste oblecenie, v piatok budu chciet zoberu si to ciste oblecenie alebo stare otrhane? Nove oblecenie, ktore ked pridu ich podarena rodina spenazi, alebo sa znehodnoti? Potom im stat znova da ciste a tak dokola?

Uplne som nadseny, ked vidim v TV, ked socialna pracovnicka zhodnoti, ze sa ich neda ani spocitat, kolko ich je v rodine. Tak taka pracovnicka by tam hned mala skoncit. To znamena ze ona sedi za stolom a odzial riadi romsku problematiku. Pracovnicky by mali byt stale v terene a ked by sa nedala identifikovat rodina, tak ich digitalom nafotim a budem ich mat v sanone nafotenych a budem ich poznat po mene. Ved aj komentator ked chce kvalitne komentovat futbalovy zapas, nauci sa vsetkych futbalistov naspamat! Vyhnet socialne pracovnicky do terenu!

Charitativne organizacie posielaju nasich ludi do Peru, do Tichomoria, do Afriky a tam robia velkych machrov. Nech idu robit misijnu cinnost do ciganskych kolonii na vychodnom

Slovensku! To by bola milsia cinnost pre Boha. Urobit ciganskych policajtov ved aj Americania preskoluju iracanov za vojakov za policajtov a nechavaju to na nich, Americania su len dozor. Vyskolist na tyzdennych (mesacnych) kurzoch ciganskych stolarov, calunikov, maliarov, elektrikarov, murarov a nech si v koloniach urobia zivnosti, to sa spoliehame na to ze oni si budu od nas bielych kupovat nabytky? Ved nech sa u nich rozprudia financne toky. Aby bola sila prikladu. Pan Sulik neznaly slovenskych pomerov, lebo vyrastal v Nemecku si myslí, ze len vzdelávanim prevychová romov. Som zvedavy, ako to ucinne urobi bez internatov. Zase klasicke riesenie peniazmi si kupime svedomie. Ale preco nie, ved o styri roky pridu po nas ini a ti nech si to riesia. A takto to chodi dookola a cigani sa mnozia a mnozia, bez toho aby zapadli do skukolia budovania Slovenska.

DISKRIMINÁCIA „ BIELYCH „ NA SLOVENSKU

Zámerom tohto dokumentu nie je vyvolávať rasovú či etnickú neznášanlivosť, ale prostredníctvom faktov poukázať na skutočnú diskrimináciu „bielych“ na Slovensku väčšou časťou cigánskeho etnika. Podotýkam „cigánskeho“, pretože tak sa oslovuje toto etnikum navzájom. Nie sú to Rómovia, ako ich novodobo a umelo nazývajú politici. Nikdy to neboli kočovní Rómovia, ale vždy to boli kočovní Cigáni, nikdy nešli do neba Rómovia, ale vždy tam

šli Cigáni. Nevnímam to ako diskriminačné oslovenie, ale rovnako, ako napr. oslovenie Indián,

Inuita, Mormón a pod. Slovo Cigán je pre mnohých Cigánov/Rómov ponižujúce a nepriateľné, hoci pred niekoľkými rokmi ešte pojem Róm/rómsky neexistoval. V slovníku slovenského jazyka je totiž uvedený ustálený pojem Cigán - príslušník rómskeho etnika indického pôvodu hned' pred heslom cigáň, označujúcim klamára, prípadne luhára.

Dokument má poukázať na to, kol'ko prostriedkov vynaloží štát na „bieleho“ a kol'ko na „Cigána“ počas života.

Toto porovnanie sa netýka asi 10 -15 % cigánskeho etnika, ktoré sa zaradilo do života spoločnosti a ocitlo sa na strane dotujúcich štát a nie na strane dotovaných štátom.

Vek 0 rokov

„cigánska rodička“ - prichádza do pôrodnice bez batoha, (nemocnica jej prepožičia župan, pyžamo, uterák, príbor , pohár a daruje hyg. vložky, plienky a pod.) - štát dotuje výbavu rodičky - pôrodník odrodí aj bez všimného - často odchádza domov bez dieťaťa, to ostáva v opatere štátu(detský domov), ktorý ho dotuje do 18 rokov povicne a následne sa oňho štát stará ďalej v zmysle sociálneho zabezpečenia	„biela rodička“ - prichádza do pôrodnice s cestovným batohom, s kompletnej výbavou (príbor, pohár, toaletný papier, župan , uteráky, hyg. vložky, plienky a pod.) - štát nedotuje výbavu rodičky (príbor, pohár, toaletný papier, župan , uteráky, hyg. Vložky a pod.) - rodička v záujme lepšej opatery a hladšieho pôrodu dáva pôrodníkovi všimné - berie si dieťa domov do vlastnej opatery a dotuje ho z vlastných prostriedkov do veku 24
---	--

Vek 6 rokov

„cigánsky školáčik“ - rodičia poberajú rodinné prídavky - nastupuje do bezplatného školského	„ biely školáčik“ - rodičia poberajú rodinné prídavky - nastupuje do bezplatného školského
--	--

<p>zariadenia a stravu mu hradí štát, keďže rodičia sú sociálne slabí</p> <ul style="list-style-type: none"> - v prípade cestovania do školy mu na prepravu prispieva štát - rodičia poberajú od štátu sociálne dávky, príspevok na bývanie a zdravotne sú štandardne zaopatrení rovnako , ako bieli 	<p>zariadenia a stravu mu hradia rodičia</p> <ul style="list-style-type: none"> - v prípade cestovania do školy mu prepravu hradia rodičia - rodičia odvádzajú štátu dane, príspevok do sociálnej poist'ovne, do zdravotnej poist'ovne
--	--

Vek 15 rokov	
<p>„cigánsky stredoškolák“</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodičia poberajú rodinné prídavky - ak nastupuje do bezplatného školského zariadenia , stravu mu hradí štát, keďže rodičia sú sociálne slabí - na ubytovanie na internáte dostáva príspevok od štátu vo forme sociálneho štipendia - v prípade cestovania do školy mu na prepravu prispieva štát - väčšia časť končí so školou a začínajú sa orientovať v sociálnych dávkach, poniektorí začínajú poberať aj rodinné prídavky - mladí rodičia ale aj starí rodičia dostávajú od štátu sociálne dávky a zdravotne sú štandardne zaopatrení rovnako , ako bieli 	<p>„biely stredoškolák“</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodičia poberajú rodinné prídavky - nastupuje do bezplatného školského zariadenia a stravu mu hradia rodičia - ubytovanie na internáte mu hradia rodičia - v prípade cestovania do školy mu prepravu hradia rodičia - pokračujú v štúdiu, sú nezorientovaní v sociálnych dávkach a nepoberajú rodinné prídavky - rodičia odvádzajú štátu dane, príspevok do sociálnej poist'ovne, zdravotnej poist'ovne

Vek 19 rokov	
<p>„cigánsky mladý rodič“</p> <ul style="list-style-type: none"> - poberá sociálne dávky - poberá rodinné prídavky na deti - poberá príspevok na bývanie - žiada o sociálny byt „ Dajte nám nové byty !“ 	<p>„biely študent vyskej školy“</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodičia poberajú rodinné prídavky - nastupuje na bezplatnú/platenú vysokú školu, - stravu, ubytovanie a cestovné mu hradia rodičia

Vek 24 rokov	
<p>„cigánsky mladý nevzdelaný rodič“</p> <ul style="list-style-type: none"> - kričí do kamery televízie „dajte nám dobre platenú prácu !“ - platí si lacné nájomné - poberá rodinné prídavky na deti - poberá príspevok na bývanie - spolu s rodičmi poberá sociálne dávky, príspevok na bývanie - dostáva od štátu sociálny byt zdarma, štát sa o jeho bývanie zaujíma (95% z prostriedkov EÚ a 5% z peňazí rodičov bieleho študenta a bieleho mladého vzdelaného človeka) - ako chovanec detského domova (kde % 	<p>„biely mladý vzdelaný človek“</p> <ul style="list-style-type: none"> - hľadá si zamestnanie a uplatnenie v spoločnosti sám bez pomoci štátu - platí si drahý podnájom - nepoberá rodinné prídavky - spolu s rodičmi odvádzza štátu dane, príspevok do sociálnej poist'ovne, do zdravotnej poist'ovne a pod. - hľadá cesty k nadobudnutiu vlastného bývania, štát sa o jeho bývanie nezaujíma - z prostriedkov štátneho fondu rozvoja

vyjadrenie pomeru cigánov k bielym je cca 70-30 %) dostane z prostriedkov štátneho fondu rozvoja bývania 100 % hodnoty nehnuteľnosti	bývania dostane maximálne 80 % hodnoty nehnuteľnosti
---	---

Vek 30 rokov	
<p>„ cigán v produktívnom veku bez produkcie pre štát“</p> <ul style="list-style-type: none"> - má sociálny byt - platí si lacné nájomné a žiadne splátky na byt - poberá rodinné prídavky na deti - spolu s rodičmi poberá príspevok na stravu pre deti, sociálne dávky, príspevok na bývanie až do doby poberania dôchodku - má 10-15 detí kvôli vyšším rodinným prídavkom a sociálnym dávkam (Rodičia nemôžu fyzicky, finančne a ani duchovne vychovať toľko detí, no držia sa hesla : „ ja porodím, štát vychová“.) 	<p>„ biely človek v produktívnom veku“</p> <ul style="list-style-type: none"> - kupuje si byt na hypotekárny úver so splatnosťou 30-tich rokov a preplatením kúpnej ceny o 200% - platí nie najlacnejšie nájomné a hypotekárne splátky - nepoberá rodinné prídavky - spolu s rodičmi odvádzá štátu dane, príspevok do sociálnej poisťovne, do zdravotnej poisťovne a pod. až do odchodu do dôchodku - dieťa si z dôvodu finančného deficitu nemôže dovoliť, nanajvýš 1-2

Vek 62 + rokov	
<p>„cigánsky dôchodca“</p> <ul style="list-style-type: none"> - mení sa iba názov príspevku zo sociálneho na dôchodkový - dostáva minimálny dôchodok za cca 40 rokov poctivého a dôsledného poberania sociálnych a iných dávok , ktorým mu štát prispieva na život bez práce 	<p>„ biely dôchodca“</p> <ul style="list-style-type: none"> - odchádza do dôchodku s minimálnou výškou dôchodku, pretože zamestnávateľ ho vyplácal z minimálnej mzdy kvôli nižším odvodom štátu - dostáva minimálny dôchodok za cca 40 rokov poctivej práce a dotovania štátu

„cigánsky nebožtík“	„ biely nebožtík“
<ul style="list-style-type: none"> - miesto na cintoríne a vlastný pohreb ho vôbec nezaujíma, vedľa v najhoršom ho pochová štát na vlastné náklady 	<ul style="list-style-type: none"> - počas života si musí našetriť z biedneho dôchodku na miesto na cintoríne a vlastný pohreb

Nechávam na každom z Vás, aby si urobil obraz, či je na Slovensku tzv. diskriminácia Cigánov alebo bielych. V mojich postreholoch nerozoberám podiel kriminality, ktorú Cigáni páchajú vzhľadom k ich počtu, ale určite by to boli zaujímavé čísla.

Zastávam názor, že slovenskí politici / formálne figúrky/ v záujme pochlebovania európskym poslancom dokážu diskriminovať bielych občanov, len aby vyšli v ústrety našim chronicky sa stážujúcim cigánskym spoluobčanom a ulahodili europolitikom. Európski politici

sú tí , ktorí nikdy nežili vedľa cigánskej rodiny a ani netušia, čo je cigánske etnikum. Majú plné

ústa diskriminácie Cigánov na Slovensku a poznajú iba na kameru sťažujúceho sa špinavého

Cigána pred drevenou polrozpadnutou chatrčou. Nepoznajú slovenskú mladú rodinu, ktorá sa

nestažuje do kamery , dotuje tento štát, pracuje a je preňho prospešná, býva v rodičovskom byte,

no od štátu neočakáva nič zadarmo, hoci prežíva iba vďaka podpore starých rodičov. Títo ľudia

nás učia spolunažívaniu s cigánskymi spoluobčanmi. Nie je to trošku smiešne ?

Ako slobodne hovoriaci , triezvo zmýšľajúci a nezaslepený človek, žijúci v tomto štáte si dovolím upozorniť na ďalší problém, ktorý politici nevidia z dôvodu úmyselnej krátkozrakosti alebo obavy pred kritikou európskych vševediacich politikov. Na Slovensku klesá krvka natality (pôrodnosti), čo môže a v budúcnosti aj bude znamenať problém. Kladiem do pléna rečníku otázku. Klesá natalita aj u cigánskeho etnika? Ja osobne si myslím, že nie (viď.

počet

prvákov v obci Jarovnice v roku 2007- počet prvákov vzrástol natoľko, že bola potrebná rekonštrukcia mimoškolských priestorov, drívá väčšina sú cigánski prváčikovia). Sú si politici

vedomí toho, že hoci natalita spoločnosti vyjadrená absolútne klesá, pôrodnosť Cigánov v relatívnom vyjadrení k pôrodnosti bielych rapídne narastá. Čo to asi znamená pre spoločnosť

o 20 – 30 rokov ? Podľa môjho „obyčajného“ názoru budť sa Cigáni začnú vzdelávať a obsadia

pracovné miesta lekárov, právnikov, manažérov alebo si vláda musí vytvoriť značnú finančnú rezervu, skutočný balík peňazí pre vyplácanie sociálnych dávok pre Cigánov a dôchodkov pre ľudí, ktorí teraz odovzdávajú svoje sily a schopnosti tomuto sociálne cítiacemu štátu. Alebo budú

bieli pracovať dovtedy, kým v práci naposledy nevydýchnu, len aby bolo z čoho vyplácať sociálne dávky. Koho asi v budúcnosti štát uprednostní ?

A ešte jeden postreh, resp. návrh. Nerozmýšľa štát nad zvýšením rodinných prídavkov na deti z 540,- Sk/diet'a napr. na 2000,- Sk/diet'a, ale s prispievaním iba na 4 deti. V takom prípade

by aj biela rodička s vyššou mierou zodpovednosti za budúcnosť dieťaťa pocítila reálnu finančnú pomoc, ktorá je v mnohých prípadoch nie nezanedbateľným kritériom pri rozhodovaní

či mať, alebo nemáť dieťa. Nemožno to chápať ako diskriminačný krok, pretože nikomu nebude

bránené, či zakázané mať aj viac detí, iba sa o ne bude musieť postarať sám, hrubo povedané, na

vlastné náklady. Myslím, že by bolo menej rodín s 10 - mi deťmi, ale zvýšil by sa počet rodín s deťmi vôbec a tiež počet detí v rodinách, t. z., že by bolo viacej rodín s troma, či štyrmi deťmi

a nie iba s jedným , či dvoma a slobodné matky by sa nebáli vychovávať deti aj samé. Balík peňazí určený na rodinné prídavky by sa možno iba ináč prerozdelil a neprofitovali by z toho len

mnohopočetné rodiny, ako je tomu teraz, ale rodinné prídavky by boli skutočnou pomocou aj pre

rodiny s 1-4-mi deťmi. Myslím, že stojí zato sa nad tým aspoň zamyslieť.

V prírode existuje jav zvaný parazitizmus. Košatý strom vďaka svojim koreňom poctivo čerpá vodu a živiny z pôdy a zásobuje nimi celý vlastný kmeň a korunu. Ked' však strom vytvorí

podmienky pre život ďalšieho cudzieho organizmu, ktorý žije na ňom a z jeho práce, tak ten

organizmus tie podmienky určite využije a to nie len k vlastnému prežitiu, ale aj k ďalšiemu rozmnogožovaniu. Strom však dokáže živiť oboch iba do určitého únosného bodu. Keď sa cudzie

organizmy premnožia natoľko, že strom už nedokáže svojou prácou živiť ani jedného, celý strom

odumiera a s ním aj cudzopasník, ktorý si neuvodomil, že svojim nadmerným rozmnogožením zabil svojho živiteľa a tým aj sám seba. Tento prírodný jav mi pripomína jav z našej spoločnosti.

Čo vy na to ?

Slobodne mysliaci a národne cítiaci občan SR

Ing. Ľubomír Frišnič .

Nie je toto trestný čin (zneužitie maloletej)?

Ôsmačka má dvojročného syna!

09.11.2007 07:00

KROMPACHY - Porodila už v trinástich! Hoci Anička (15)

chodí len do 8.

ročníka, materských skúseností má na rozdávanie. Jej syn Oliver koncom týždňa oslávi už druhé narodeniny.

„Robí nám všetkým radosť. Pomaly už začína rozprávať,“ pochválila sa jedna z najmladších mamičiek na Slovensku. Rodičovská ľarcha je rozložená aj na plecia babky Albíny (33) a dedka Zoltána (32), ktorí sa o vnúča starajú počas dcérinej neprítomnosti.

„Keď treba, rada pomôže aj moja žena,“ dodal pradedo Viliam Gábor, ktorý oslávi koncom mesiaca 50-ku. Nad skorým pôrodom vnučky sa už nikto v rodine nepozastavuje. „Čo bolo, bolo, prespala sa, ale teraz sa už len tešíme,“ poznamenala prababka Albína (49).

Anička patrí medzi najmladšie rodičky na Slovensku. Podľa jej príbuzných prírastky v mladom veku sú v ich rodine bežné a nebránia sa im. „Len nech je malý zdravý, my si ho už povarujeme. Pravda, zišlo by sa viac peňazí,“ dodal starý otec Zoltán, ktorý počas našej návštevy Olivera strážil.

Sociálno právny systém na Slovensku - bohužiaľ pravdivý.

Práva cigáňov :

Cigáň ti môže vynadať do bielych kuriev. Teba sa potom nikto nezastane, pretože sa to považuje za ich

prirodzený prejav. Ale nedaj bože, aby to bolo naopak. Obžalujú ňa z rasizmu.

Cigáň má právo na rovnakú zdravotnú starostlivosť ako ty. To, že do zdravotnej pokladnice pravdepodobne nikdy neprispel je fakt, ktorý je ovšem veľmi "rasistický", a preto to radšej nikde nehovor.

Cigáň má právo tvoju vlast' ohovárať v zahraničí a má potom právo sa vrátiť a žiadať u nás znova podporu.

Cigáň má právo získať byt len na základe svojej farebnej odlišnosti. Vôbec nezáleží na tom, že na taký byt iní čakajú dlhý čas a musia zaň zaplatiť.

Cigáň má právo na teba zaútočiť so zbraňou v ruke bez strachu z obvinení z rasistického útoku.

V prípadě tvojho útoku na cigána, máš smolu, že to - div sa svete - neplatí naopak. Budeš trestaný

za napadnutie, ba čo viac - za rasistický útok.

Cigáň má právo zneužívať náš sociálny systém. Pokial' to ale už preháňa a my to už nebudeme

tolerovať, má cigáň právo žalovať našu republiku v zahraničí, ktoré mu potom v jeho „isto neodškripiteľnom“ práve vyhovie. V konečnom dôsledku mu to potom aj tak zaplatíš len ty.

Cigáň má právo (ostatní majú povinnosť) chodiť do školy a **má právo** rušiť tvojho potomka, čím

vlastne znehodnocuje kvalitu výuky. Pokial' sa cigáň nič nenaučí, je to chybou výukového programu a nie jeho.

Cigáň má právo na neobmedzený počet potomkov. Ty máš povinnosť uhradiť mu jeho finančné náklady

na ich tzv. "výchovu", a to aj v prípade, že ty sám nemáš dostatok prostriedkov na svou vlastnú rodinu.

Cigáň má právo demolovať čokoľvek, dokonca i to, čo mu nepatrí. Ty máš povinnosť uviesť všetko do pôvodného stavu, a to za tvoje peniaze. Pokusy o obranu sa nezlučujú s právami cigáňov na kľudný,

slušný a dôstojný život v našej zemi.

Cigáň má právo na dôchodok v rovnakej výške, ako máš ty. To, že si Ty celý život pracoval, t'a

neospravedlňuje.

Cigáň má právo na zverejnenie pozitívnych informácií o jeho etniku. V prípade pokusov o zverejnenie negatívnych informácií o cigánoch, má právo cenzúry.

Cigáň má právo na utajenie informácií, ktoré by verejnosti prezradili skutočné náklady na ich

vydržiavanie na Slovensku. Položky "**má dať - dal**" z tohto pohľadu nie sú oblúbenou tému

cigánskych zastupiteľov a hovorcov.

Cigáň má právo požiadať o dotácie na projekty rozvoja cigánskej kultúry a na rôzne cigánske spolky.

Štát má potom povinnosť im vyhovieť aj keď sa zjavne jedná o podvod.

Cigáň má právo na svoje práva aj v prípade, že to obmezuje práva necigánskeho obyvateľstva.

Cigáň má právo poznáť svoje práva.

Cigáň nemá povinnosť poznáť svoje povinnosti.

TY MÁŠ PRÁVO LEN DRŽAŤ HUBU !!!

Ak s tým súhlasíš, pošli to ďalej.....

Diskutuje o Svatoplukovi, az blaznia vymyslanim vseliakych blbosti o nom, ci bol kral, alebo nebol, ci kon je podkuty, alebo nie, ci mohol mat ostrohy ci slovnesky dvojkriz je fasisticky co povedia cudzinci atd.

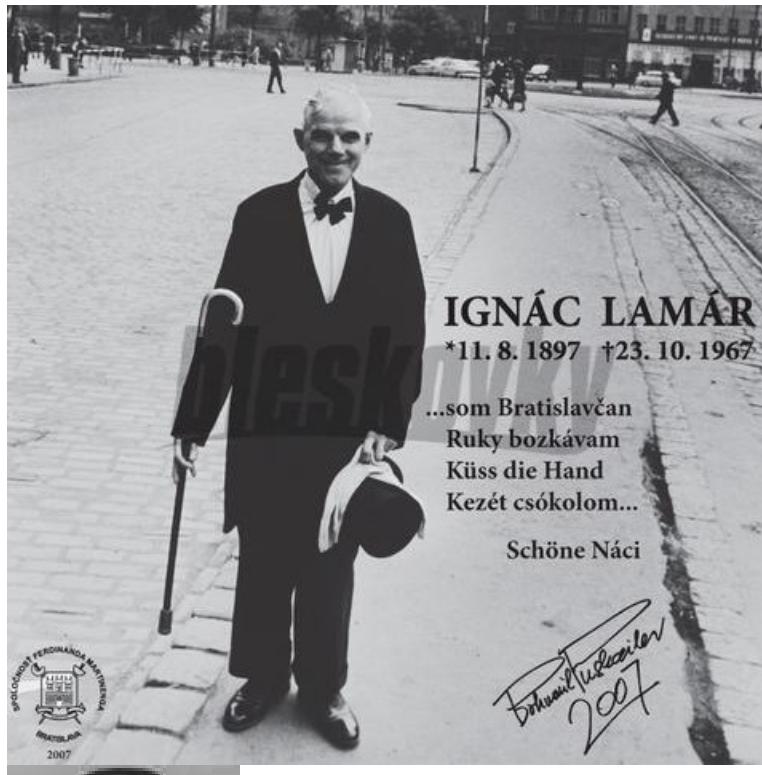
A ked instalovali Shone Naciho, ako to znie nemeckym usiam. PEKNY NACISTA. To Vam vy humanoidi nevadi? Ako to ze nik neprotestoval, alebo neprotestuje? To nikomu nevadi?

Schöner Náci

Schöner Náci bola prezývka bratislavského elegána Ignáca Lamára, ktorý s cylindrom ,bielymi rukavičkami a vychádzkovou paličkou patril 40 rokov ku koloritu bratislavských ulíc a kaviarní.

Zvykol stáť a spievať na Zelenej ulici, nedaleko terajšieho Francúzskeho veľvyslanectva. Narodil sa 11.8.1897 v bratislavskej Petržalke.

*Zomrel 23.10.1967 v Lehniciach na tuberkulózu - opustený, zabudnutý. Pochovaný bol najprv Lehniciach,
od roku 2007 je pochovaný na Ondrejskom cintoríne.*

Schöne Náci v 60. rokoch pri Manderláku, ako si ho pamätajú Bratislavčania.

Schöner Náci

Bol prominentom Bratislavou. Každý ho poznal podľa čierneho fraku, cylindra a bielych rukavičiek. S úsmevom na tvári zdravil v troch jazykoch. Schöne Náci - takto ho poznajú najmä rodení Bratislavčania.

Aký bol v skutočnosti a aké sklamania skrýval za svojím úsmevom.

Malý Ignác Lamár už v detstve stratil matku. Jeho matka ušla s tovarišom z obuvníckej dielne do Viedne, otec preto začal piť a po dvoch rokoch zomrel. Budúcej legende bratislavských ulíc zostali na krku len otcove dlhy.

Začal pracovať v divadle, aby ich uhradil. Tam sa zamiloval do Žanetky, ktorá si nakoniec našla milenca. Niektorí ľudia vravia, že Žanetka ho opustila pred oltárom a preto zošalel. Schöne Náci ale neboli blázoni ako oňom rozprávajú zlomyseľní ľudia. Po viacerých životných sklamaniach a existenčných problémoch došiel k životnej filozofii, že najlepšie uplatní svoje schopnosti ako jeho starý otec, slávny klaun Ignác Lamár v cirkuse u Kludských.

Pôvodne bol cukrársky učeň, neskôr kulisár, pomocník u obuvníka, nosič uhlia a tiež prásil koberce, okrem toho chodil po dvoroch a spieval.

Bratislavským paničkám robil drobné službičky – poupratoval byt, vyprášil koberce a podobne.

Pritom myslal na svoj sen „Chcel byť slávny klaun ako jeho starý otec, chcel byť klaunom, ktorý bude chodiť po uliciach vo fraku a v cylindri, s úsmevom sa klaňať dámam aj pánom a rozdávať radosť a smiech.

To sa mu aj podarilo. Stal sa klaunom pre veľmi široké obecenstvo – pre Bratislavu.

V podstate bol nešťastný človek, ktorý sa napriek životným útrapám ľuďom rozdával radosť, humor, lásku a smiech. Zo zaprášeného kufra vytiahol pre neho typické oblečenie po manželovi grófky Náriovej, a začal chodiť po bratislavskom korze s pekne zabaleným balíčkom ako šľachtic a vznešene zdravil paničky v troch jazykoch: „Ručičky bozkávam.“

Na túto postavičku bola navyknutá celá Bratislava, od okolia Radlinského ulice, kde býval v starobinco, neskôr v Podunajských Biskupiciach, cez celé centrum, kde obšťastňoval ľudí svojským spevom. Jeho oblúbeným „štandom“ bolo okolie Rolandovej sochy.

Bol neodmysliteľnou súčasťou koloritu bratislavských ulíc a kaviarní takmer 40 rokov. Jeho pamätníci ho poznali ako slušného, tichého a chudobného človeka, vždy pekne oblečeného, vo fraku s cylindrom a paličkou. V uliciach Starého Mesta, najmä na korze od Michalskej brány až po Dunaj chodil a pozdravoval – a to trojčačne: „ručičky bozkávam“.

Stal sa neodmysliteľnou veselou súčasťou bratislavských ulíc, navštevoval cukrárne Stürzera na Sedlárskej ulici, Meyera na Hlavnom námestí a Myšáka na Štúrovej ulici, kde mu ponúkli zadarmo zákusky, niekedy aj čiernu kávu.

Napriek popularite bol veľmi chudobný a stravoval sa len z drobností, ktoré dostal v domácnostiach, kde vypomáhal s drobnými domácimi prácami. Schöner Náci chodieval aj do Ústavu výživy na Hlavnom námestí.

Po niekoľkých rokoch sa však nakazil tuberkulózou, ležal najprv v Podunajských Biskupiciach, napokon v Lehniciach, kde zomrel 23. októbra 1967 a bol aj pochovaný. Svoj frak a cylinder venoval svojmu spolubývajúceho Rómovi z ústavu.

Keby sa Schöner Náci zjavil na bratislavských uliciach dnes, obyvatelia by ho opäť prijali s úsmevom.

Život s ním bol veselší, milší, krajší, mäksí, láskavejší, ľudskejší, úsmevnejší. V istom zmysle neboli len, respektíve vôbec neboli "mestským bláznom", ale darom, ktorý mesto dostalo, ktorý mu daroval nepriaznivý osud nešťastného človeka a duševný stav Ignáca Lamára."

Schöner Náci medzi učnicami vo fotoateliéri na Klemensovej ulici, 1956. Dievčatá ktoré sa učili za fotografky mávali v tomto ateliéri prax. Školu mali na Palisádach, v druhom dome za Štefánkou.

Jeho socha v životnej veľkosti, je dielom akademického sochára Juraja Meliša a stojí pri [kaviarni Mayer](#) na [Hlavnom námestí](#).

+++++

.Tyzden

Kto je on? Ján Kulich

.číslo 39/2010

Pre väčšinu ľudí talentovaný pracovitý umelec, a ešte aj toto: profesor, národný umelec, dvojnásobný laureát Ceny Klementa Gottwalda, nositeľ Radu práce, držiteľ vyznamenania Za zásluhy o výstavbu... Ale okrem toho bol Kulich aj všeličím iným: komunistom, členom Ústredného výboru KSS, rektorm VŠVU, ale aj členom prípravného výboru, ktorý začiatkom sedemdesiatych rokov robil previerky výtvarníkov.

<http://palko.blog.sme.sk/c/243050/Svatopluk-alebo-Paci.html#t2>

+++++

Dnes na rozhlasovej stanici **SLOVENSKO** o 20,00 h bude ((medzi českým a slovenským rozhlasom v rámci nejakej vzájomnej výmeny osobnosti, počas mesiaca októbra)) vysielaná relácia o osobnostiach, ktorá začína dnes "reláciou" vyrobenou českým rozhlasom. Bude to o "osobnosti" (Slovák pôvodom z východu našej republiky, žijúci niekedy od r. 1985 v Prahe) menom **Fero Fenič**.

K veci:

V r. 1999 sa mi dostal do rúk papierovo - obrázkovo veľmi kvalitný magazín s názvom "OPEL - jaro 1999", ktorý sme povinne všetci dostali pri kúpe auta a bol zároveň zadarmo k dispozícii každému kto si ho z pultu vzal. V tomto magazíne bol na strane č.31, 32 článok s názvom "Oko do zákulisí úspechu - osobnosť" o p. Ferovi Feničovi.

ODCITUJEM Vám časť v článku: " Fero Fenič zosobňuje spojení vnímatného umělce a obratného manažera. V jeho společnosti FEBIO vznikly napríklad cykly Gen a Genus, tvorící unikátní mozaiku činorodosti českého národa", koniec citátu.

Ďalej z predmetného článku citujem:" Otázka. Jste jedním z typických reprezentantů takzvaných "federálních Slováku". Jak jste vnímal rozpad společného státu? Odpoved. Bylo mi líto, že se naše země zmenšuje. Bál jsem se, že tím rozdrobí svůj mezinárodní vliv, kterí začal byt po sametové revoluci velmi slabý. Nebyly mi lhostejně ani osudy Slováku.

Mečiarovská éra dokázala oprávnenosť mých obav, že si nebudou umět sami vládnout. Pramení to i z faktu, že Slováci jsou národem venkovany a nikdy nemeli své přirozené kulturní centrum, srovnatelné treba s Prahou. Rozdelení státu mi připadal absurdní i proto, že jsem si uvedomoval jak pozitívni roli kdysi na Slovensku sehrála česká inteligence - konkrétně čeští učitelé, kteří pomohli vrátit slovenštinu do našich škol. Ale zároveň jsem cítil, že Slovensko si ty dětské choroby bude muset přetrvávat samo. Češi si zvolili cestu přímočarejší, a měli proto plné právo tu krkolučnou slovenskou odbočku neabsolvovat." Koniec citátu!

TAK ABY STE VEDELI prečo je p. Fero Fenič tak podporovanou osobnosťou Českého rozhlasu, že ho je potrebné spopularizovať aj v SR!! Splňa totiž tú základnú podmienku - je proti slovenskej štátnosti a tieto osobnosti majú v Prahe vždy zelenú !!!

Okrem iného p. Fero Fenič v tom období dostal nie malé peniaze na rozšírenie "svojho" FEBIO FESTU" (filmový festival) aj na "zaostalé" Slovensko a je Prahou od tých čias smerom na Slovensko všemožne podporovaný.

S pozdravom L.N.

P.S. Na popularizovanie napríklad pána Bindera sa asi v Českom alebo v Slovenskom rozhlase ľahko dočkáme!! No ale Fera Feniča sa tak skoro nezbavíme aj vďaka nášmu československému rozhlasu v Bratislave...

+++++

S potešením Vám chcem označiť, že sme vydali **Pazovský nárečový slovník**. Univerzitná profesorka Anna Maričová (rod. Vestegová) odborne spracovala asi 5 tisíc hesiel. Pri každom hesle je aj veta, ktorá ilustruje jeho použitie.

Názov knihy je Nárečová lexika Starého Pazova a môžete si ju objednať na adresu vydavateľstva ESA. Nakol'ko sme v tom vydavateľstve traja (ja, mobil a počítač), pokojne zašlite svoje objednávky na môj mail.

Ked' Vám knihy viem doručiť osobne, bude Vás to stáť 4,5 EUR a keď ju mám zaslať poštou, pripočítajte k tomu poštovné,

Kto má času čakať do 5. februára, ked' bude 16. stretnutie Pazovčanov žijúcich na Slovensku, bude si ju môcť zakúpiť priamo tam, teda v jedálni SLOVNAFTU v bratislavskom Vlčom hrdle.

Pekný deň Vám praje Miro Demák

+++++

Čo čaká naše peňaženky v roku 2011 ?

Komu pridajú a komu zoberú!

Tvrdý dosah úsporných opatrení! Od januára budúceho roku sa musíme pripraviť na množstvo zmien týkajúcich sa našich príjmov. Pravicová vláda sa vydala cestou úspor a nie podporou tvorby hodnôt. Nuž prečo nie. Ved' takto je to ľahšie! Takým ministrom môže byť potom naozaj hocijaký blb.

Tak čože nás to čaká?

Podnikatelia to budú mať ľažšie, Učitelia si prilepšia o úžasné 1 percento.

Vláda chce ušetriť vyše 1,7 mld. € a na to sa treba posklaďať.

Kto konkrétnie?

Napríklad mamičky, ktoré poberajú rodičovský príspevok. Ten má dnes dve sumy, od budúceho roku ich chcú zjednotiť – čiže cigánky dostanú pridané ostatné znížené ...

Dobrá správa je, že vláda aj napriek kritike zatial' nesiahne na príspevky pri narodení prvého, druhého a tretieho dieťaťa.

Zrejme najviac sa pravicové „reformy“ dotknú živnostníkov a podnikateľov, keďže koalícia sa chystá rušiť daňové a odvodové výnimky. Aj minister financií Ivan Mikloš priznáva, že pre **utáhovanie opaskov sa na budúci rok spomalí hospodársky rast**.

„Toto považujeme za také nastavenie, ktoré len minimálne zníži ekonomický rast v roku budúcom,“ tvrdí šef rezortu Mikloš. Podľa neho sa tým však zabezpečí, že potom v ďalších rokoch porastie HDP rýchlejšie. Podľa opozície preniesla vláda zodpovednosť na plecia obyčajných ľudí a dusí hospodárstvo.

Rodičovský príspevok - 190,10 €

Mamičky, ktoré pred odchodom na materskú dovolenkou pracovali, sa od januára budú musieť uskromniť. Vláda totiž ruší dve sadzby rodičovského príspevku. Namiesto 265 € pre mamičky, ktoré pred odchodom na materskú pracovali a 164,22 € pre ostatné mamičky, bude od januára budúceho roku len jedna sadzba rodičovského príspevku – 190,10 €.

Platy učiteľov vzrastú – o 1%

Učitelia patria medzi tie skupiny zamestnancov, ktorých platy sú naozaj mizerné. Aj napriek tomu, že vláda plánuje na budúci rok ušetriť na mzdách v štátnej a verejnej sfére viac ako 100 mil. €, práve učiteľov sa to nedotkne. Skôr naopak. Ministrovi školstva Eugenovi Jurzycovi sa podarilo presadiť fantastické 1-percentné zvýšenie.

Príspevok pri narodení dieťaťa zatial' ponechali

Tento príspevok pre rodičov nateraz, aj napriek snahe Mihála, ostal. Vláda zatial' nebude rušiť príplatok k príspevku pri narodení prvého, druhého a tretieho dieťaťa. Ten v súčasnosti dosahuje sumu 678,49 €.

Rušia sa daňové výnimky

Ministerstvo financií zjednotí paušálne výdavky pre živnostníkov na 40 percent. Zruší nezdaniteľnú časť základu dane na životné sporenie, doplnkové dôchodkové sporenie alebo

na účelové sporenie.

Valorizácia dôchodkov - najväčšie úspory pre vládu

Najviac doplatia dôchodcovia. Od roku 2012 by mali dôchodky rásť len o presne stanovenú sumu. O túto pevnú sumu sa majú zvyšovať starobné, predčasné starobné, sociálne a invalidné dôchodky. Vdovské a vdovecké penzie sa majú upravovať smerom nahor o 60 % takto vypočítanej pevnej sumy, a sirotské dôchodky o 40 % zo sumy, o ktorú sa zvýšia starobné dôchodky. Tak postupne dôjde k "vyrovnaniu" dôchodkov, takže tí čo platili celý život viac sa postupne dostanú na úroveň tých čo nepracovali.

Daň z predaja nehnuteľností

Daň z predaja nehnuteľností sa nebude platiť len za predpokladu, že ju vlastníte minimálne päť rokov alebo ste ju zdedili. Doteraz stačilo, ak mal predávajúci v byte alebo v dome trvalý pobyt aspoň dva roky.

Ochranná lehota v nemocenskom poistení sa skráti - ďalšie obrovské úspory

Ochranná lehota v nemocenskom poistení sa skráti. Ide o dobu, počas ktorej má človek nárok na nemocenskú dávku, aj keď už nie je nemocensky poistený – napríklad dal, alebo dostal výpoved'. Mala by sa znížiť z dnešných 42 dní na 7 dní. Tým sa podstatne zredukuje vyplácanie nemocenských dávok.

Odvody zo zisku

Rušenie výnimiek sa týka aj odvodov. Po novom by mali živnostníci platiť odvody napríklad aj z príjmu z prenájmu. Tým sa to však nekončí. Zamestnanci by mali platiť odvody napríklad aj z odstupného alebo odchodeného a počíta sa napríklad aj s tým, že zdravotné odvody sa budú platiť z dividend, alebo z podielu na zisku súkromných firiem.

Ďalšie zmeny

- zvýšenie DPH z 19 % na 20 %
- zvýšenie spotrebnych daní na cigarety a alkohol
- zdraženie cien diaľničných známok pre osobné autá na 50 €
- zákaz súbehu poberania predčasného dôchodku a zamestnania
- vyššia spotrebna daň na červenú naftu, ktorá je určená pre poľnohospodárov

Ked' tieto opatrenia nevyvolajú sociálne nepokoje, potom pravicová vláda pristúpi k ďalším ožobračujúcim opatreniam v školstve (platenie štúdia), zdravotníctve (spoluúčast'), dôchodkovom systéme (redukcia výsluhových dôchodkov s cieľom ich postupného zrušenia), zvýšenie nepriamych daní atď.

Ty sa môžeš zblázníť, aby si vyžil a tie k..... vo vláde si môžu robiť zmeny a ožobračovať ľudí kde sa len dá.

Ved' napr. chudáčik minister dopravy Figel', ktorý okrem zastavenia výstavby diaľnic a merania koberca nerobí nič si žije z platu 15 474 eur mesačne.
Z takého platu sa teda dá vyžiť!!!!!!

Oko za oko...

1 7 . 0 1 . 2 0 1 0

O hrôzach 20. storočia...

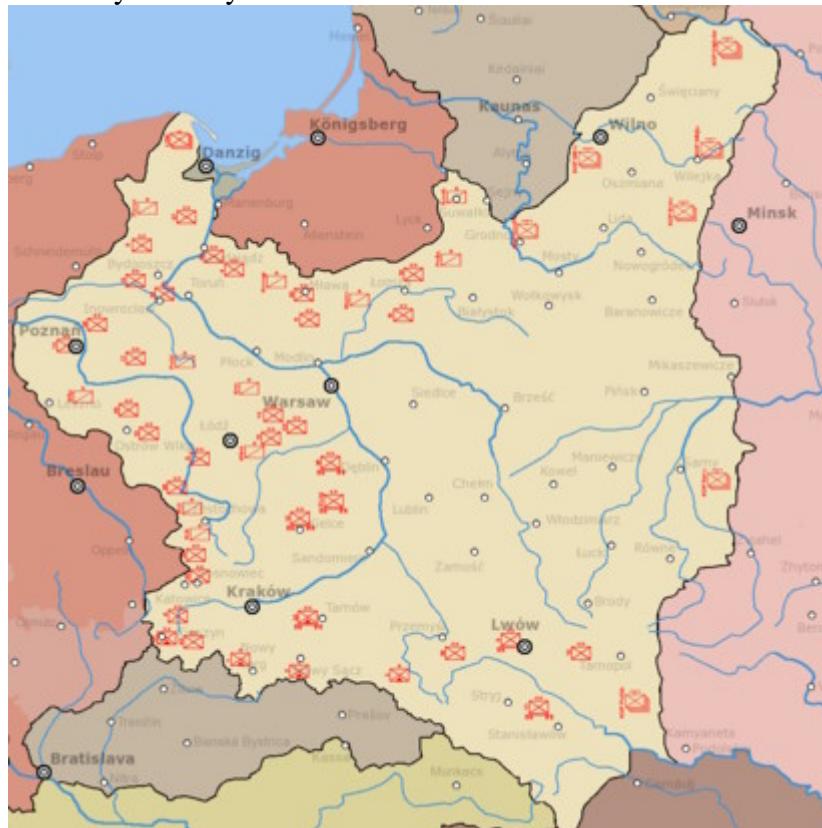
Nie nebojte sa, Ja nie som zástancom riešenia tohto typu pri konfliktných situáciách, ale v našej histórii ich bolo požehnane. Nebudem zachádzať do histórie vzdialenej, stačí sa vrátiť do minulého storočia, čiže toho dvadsiateho. Už ekonóm Silvio Gesell tesne pred koncom 1. Svetovej vojny povedal, že ak nedôjde k zmene peňažného systému tak do 20-tich rokov tu bude ďalšia vojna. Ako vieme nemýlil sa, žiaľ. Okolo 2. Svetovej vojny sa to ale celé takpovediac „točí“. Ale nepredbiehajme.

Ukrajinský Holodomor. To čo možno o ňom viete je, že sa odohral v rokoch 1932 až 1933. Pred niekoľkými dňami [ukrajinský súd rozhadol](#) o vine takých ako Josif Stalin, Lazar Kaganovič a ďalších. Možno ste si všimli, že neudávajú žiadne meno okrem toho Stalinovho. V dôsledku hladomoru zomrelo 3 941 000 ľudí. Akumulované straty na životoch predstavovali 10 063 000 Ukrajincov.

Prečo tam nie sú ďalšie mená?

Väčšina páchatelia bola židovského pôvodu! Za pozornosť stojí aj tá alibistická obhajoba zo strany Aleksandra Feldmana: „Všetci zo zosnovateľov Veľkého Hladomoru sú už po smrti.“

Odplata na seba nenechala dlho čakať. Ukrajinci, ako aj iné národy v bývalom ZSSR po nemeckej invázii v roku 1941 začali riešiť židovskú otázkou minimálne tak intenzívne ako Nemci. Nie je tajomstvom, že členmi tzv. [Einsatzgruppen](#) neboli iba Nemci. Ak by židov neochraňovali ruskí partizáni tak počet obetí mohol byť ešte vyšší.

Dňa 24. 3. 1933 prišiel britský denník DAILY EXPRESS s titulkom „Judea declares war on Germany“, alebo s „Boycott of German Goods“ čo je v preklade výstižné: „Židia vyhlasujú vojnu Nemecku“ a „Bojkot nemeckého tovaru“. Nemecká reakcia prišla cca o týždeň neskôr, 1. Apríla 1933 sa na

nemeckých obchodoch a v uliciach začali objavovať nápisy ako: „Nemci bráňte sa, nenakupujte u židov.“ Nemecký bojkot židovského tovaru trval jeden deň. V roku 1936 povedal Winston Churchill nasledovnú vetu: „Nemecko je príliš silné, musíme ho zničiť.“

7. Novembra 1938 spáchal Herschel Feibel Grynszpan atentát na nemeckého diplomata Ernsta vom Ratha. Nemci to žiaľ s reakciou prehnali. O **krištáľovej noci** sa netreba rozpísovať, lebo to ste sa učili už na základnej škole.

Blížil sa čas začiatku 2. Svetovej vojny a poľský maršal Edward Śmigły-Rydz sa pre denník Daily Mail vyjadril v takomto duchu – že jeho kozáci do jedného týždňa pôjdu ulicami Berlína a dodal: „Poľsko chce vojnú s Nemeckom a Nemecko sa jej nemôže vyhnúť aj keby pre to urobilo čokoľvek.“ Prosím pekne to bolo 6. Augusta 1939. Rozmiestnenie poľských jednotiek v tom čase tomu napovedá.

3. Septembra 1939 vyhlasujú Nemecku vojnu Francúzsko a Veľká Británia. Počas 2. Svetovej vojny zomrelo 6 miliónov židov. Dňa 13.1. 2010 priniesla TV Markíza správu v Televíznych Novinách, že židovských obetí mohlo byť až o 1,5 milióna viac, čo je spolu 7 500 000. Podľa dobových dokumentov zverejnených výhradne zo židovských zdrojov (American Jewish Committee...) v tzv. World Almanac to je ale nasledovne:

World Almanac, 1938 - svetová židovská populácia = 15,748,091. Toto sú – "the last available data"

AJC v roku 1949 svoje dáta pre rok 1947, ale hlavne pre rok 1939 zmenila a to nasledovne:

World Almanac, 1939 - svetová židovská populácia = 16 643 120

World Almanac, 1947 - svetová židovská populácia = 11 266 600

Pomsta prišla už počas vojny. Bombardovali sa nemecké mestá. Dobové dokumenty a denná tlač (americká) potvrdzujú, že napríklad v Drážďanoch zomrelo takmer toľko ľudí ako mal v tom čase obyvateľov americký Pittsburgh. Obete týchto náletov nemal prakticky ani kto pochovať. Hlavná vec, že v súčasnosti sa snažia toto číslo stiahnuť pod 20 000!!!

Pomôcka: Pittsburgh mal vtedy na 650 000 obyvateľov.

O táborech DEF sa tiež nebudem rozpísovať. Kto má záujem vedieť viac nech použije Google. Vo viac ako dvoch stovkách táborov tam zomrelo viac ako 1 500 000 ľudí. Zomierali pod holým nebom, v blate, vo vlastných výkaloch a so stravou, ktorá kaloricky nevydá ani na udržanie kojenca pri živote.

Diali sa ale aj iné prasačiny. Svoje o tom napísal John Sack, mimochodom Žid vo svojej knihe An eye for an eye – Oko za oko.

"Lola, ste zodpovední za nejakých Nemcov?" Pýta sa Zlatka

"Tisíc. Približne kilometer od tialto."

"Dobre, čo vlastne robíte?"

"To isté, čo Nemci urobili nám."

"Lola, čo to znamená?"

"Chceš to vidieť? Pod," zvolala Lola.

BLOG.SK (www.krija.blog.sk) - prvý slovenský blo...

<http://www.krija.blog.sk/detail.html?a=4b5312135...>

3 z 6 29.09.2010 20:36

Židia na území Poľska zriadili 1255 koncentračných táborov pre Nemcov a neskôr aj pre Poliakov. V prvých dvoch rokoch v nich denne zomieraťa približne 100-vka ľudí. Posledné koncentračné tábory boli uzavreté až v roku 1950. Autor odhaduje, že v nich zomrelo 60 – 80 000 mužov, žien, detí

a dokonca dojčiat! Dokonca aj Winston Churchill už v Augušte 1945 v prejave na pôde americkej snemovne reprezentantov upozorňoval, že vo východnej Európe sa strácajú Nemci.

Solomon Morel jednému z tých táborov velil. Zabíjal ľudí po tisíckach, vlastnými rukami. Dokonca sa smrťou vyhľadával aj autorovi spomínanej publikácie. Aj napriek tomu, že ho hľadá Interpol a, že Poliaci ho chcú predviesť pred spravodlivý súd si Solomon aj nadálej spokojne hovie pri brehoch Stredozemného mora. Holt Ivan Mykolayovych Demyanyuk alias John Demjanjuk také šťastie nemal.

Po skončení 2. Svetovej vojny bolo zavraždených 11 miliónov Nemcov!

Za pozornosť stojí aj nasledovné...

S Hitlerovským Nemeckom kolaborovalo 371 švajčiarskych báň. Nenechali sa zahanbiť ani tie americké či anglické. Jedna z najväčších amerických báň nechala francúzskym židom zmraziť ich bankové účty, čím im znemožnila opustiť Paríž prípadne Francúzsko po tom, čo ho dobili nemecké vojská. Väčšina z týchto židov skončila v koncentračných táboroch. A ak by niekto hľadal nakradnuté zlato počas 2. Svetovej vojny takmer z celej Európy, tak ten nech sa ide pozrieť do Bank for International Settlement – BIS - Banka pre medzinárodné zúčtovanie.

Video: [Banking with Hitler](#)

Toto bol teda krátky príbeh o teplomery. Tam kde namerané teploty klesajú tam nastupuje represia zo strany ochrancov lží. Neuvedomujú si, že iba lož musí byť chránená zákonnou. Ale čo na to naša Ústava?

DRUHÁ HLAVA

Prvý oddiel

Všeobecné ustanovenia

Čl. 12

(1) **Ludia sú slobodní a rovní**

<http://www.krija.blog.sk/detail.html?a=4b5312135540e790d17057e5d1f5b144#>

+++++

Zanedbané vojnové cintoríny z 1. svetovej vojny

28 september 2010

(Príspevok do Stálej konferencie Panslovanskej únie)

www.pansu.sk

Blíži sa 92. výročie ukončenia 1. svetovej vojny (11.11.2010), a je preto vhodné oboznámiť slovenskú verejnosť s ľaživými dôsledkami historických udalostí, ktoré bezprostredne predchádzali vzniku Č-SR. Územie dnešnej ČR, časti Poľska, časti Ukrajiny, Slovenska, časti Rumunska, časti balkánskych krajín a severné časti Talianska, a nezákonne okupovaná Čierna Hora, kedysi tvorilo dunajskú monarchiu Rakúsko-Uhorsku, kde v tom čase žilo 51.390.223 obyvateľov. V samotnom Uhorsku maďarským jazykom hovorilo iba 19,57% obyvateľstva. Uhorsko bolo značne mnohonárodnostným útvarom (napr. v roku 1780 tu žilo len 28% Maďarov, ale dominantným 72%-tným zvyškom boli rôzne iné národnosti). Maďari boli evidentnou menšinou v Uhorsku, čo si veľmi dobre uvedomovali. Za takýchto nepriaznivých podmienok Rakúsko-Uhorsko riskantne vyhlásilo 28.07.1914 vojnu Srbsku a nezodpovedne tak rozpútalo vojnu. Iba náhodná okolnosť nám vnukla myšlienku sa tomuto historickému obdobiu venovať. Možno, že Vás zaujme, alebo dovedie k zamysleniu sa.

Šiesteho augusta 2009 sme navštívili mesto Tarnów (Poľsko), pričom práve na trase DUKLA – TARNÓW, neušlo našej pozornosti veľké množstvo vojnových cintorínov z čias 1. svetovej vojny. V západnej časti poľskej Galície sa ich nachádza vyše 400. Sú umiestnené najmä popri

hlavných cestných komunikáciách, takže sú dobre viditeľné a dostupné. Niektoré sú vzorne udržiavané, zachované, a iba nepatrňá časť z nich je zanedbaná alebo úplne zlikvidovaná ako napr. cintorín No.202v Tarnówe, hoci k exhumácii pozostatkov padlých vojakov nikdy neprišlo.

Vojnové cintoríny z 1. a 2. svetovej vojny by po citlivej rekonštrukcii istotne mohli nadobudnúť charakter dôstojných historických pamäti hodností, na ktoré by dnešné generácie nemali zabúdať.

Znepokojilo nás, že na severovýchodnom Slovensku je pochovaných až 70.000 vojakov z 1. svetovej vojny a iba málokterý z nich má náhrobok, pomník, či kríž, a navyše - tieto vojnové cintoríny, nemajú už ani oplotenie. Zväčša je tam iba nepokosená tráva so stromami a naviatou zeleňou. Z nepochopiteľných príčin tieto vojnové cintoríny sú na 90% úplne zanedbané, schátralé, zabudnuté. Ani neviete, že sa nachádzate na pietnom mieste a máte z toho rozporuplné pocity. Telesné pozostatky padlých vojakov dodnes neexhumovali. Vojaci sú tam stále. Dehonestácia týchto pietnych miest nemá obdobu. Je to naozaj smutné konštatovanie a oprávnene vyvoláva pocit pobúrenia nad trvalým nezáujmom a neochotou o okamžitú nápravu kompetentných orgánov SR, ale aj Poľska a tiež aj ďalších štátov, napriek tomu, že 4 ženevské konvencie z roku 1949 im túto povinnosť ukladajú.

Na týchto vojnových cintorínoch sú pochovaní aj vojaci slovenskej, či českej národnosti, takmer všetci majú v príslušnej dokumentácii skomolené (ponemčené, či pomaďarčené) mená a priezviská, vojenské hodnosti a príslušnosť k zbrani. A v dôsledku toho vlastne ani neviete, že ide o Slovákov, či Čechov. Treba im však vrátiť národnosť, identitu a dôstojnosť. Vážne nás znepokojuje a vyrušuje stav, keď sa vlády SR ľahko zbavili zodpovednosti a za starostlivosť a údržbu poverili cca 236 bezmocných starostov obcí. Ako takéto alibisticke rozhodnutie, bez náležitého finančného krytia mohlo dopadnúť, už poznáme z reality. Už naozaj dozrel čas, aby sa celá záležitosť riešila komplexne.

Na osvieženie pamäte uvádzam, že v prvých augustových dňoch 1914 sa začala veľká ľudská tragédia, ktorá trvala vyše štyroch rokov. Po vyhlásení všeobecnej mobilizácie v Rakúsko-Uhorsku 31.07.1914 najprv povolali ročníky 1880 – 1893. V auguste 1914 sa začala mobilizácia armád na všetkých stranach. Postupne sa však ľudské rezervy Rakúsko-Uhorska úplne vyčerpali, a preto roku 1918 museli slúžiť vo vojsku bojaschopní muži narodení aj v rokoch 1865 až 1900. Počet povolaných do zbrane bolo v 1. svetovej vojne až 65 miliónov vojakov.

Kedžže plánovaná blesková vojna bola neúspešná, na jeseň 1914 otvorili naraz tri fronty: západný, východný a balkánsky (južný):

- a) Západný front: V septembri 1914 Nemcov zadržali v tzv. 1. bitke na rieke Marna (asi 100 km od Paríža). Bola to jedna z najkrvavejších bitiek 1. svetovej vojny.
- b) Východný front: Rusi sa pri postupe na západ zastavujú pri pevnosti Tannenberg. V októbri 1914 Rakúsko-Uhorsko a Nemecko odrážajú ruský útok v Haliči.
- c) Balkánsky, (Taliansky, južný) front: November-december 1914: Rakúsko-Uhorsko stroskotalo v pokuse dobyť srbský Belehrad.

Z nedávnej histórie je azda všetkým známe, že na rakúsko-uhorskem úseku Východného frontu, na tzv. haličskom fronte v Poľsku, postupovali spočiatku ruské vojská veľmi rýchlo a v novembri 1914 prenikli až za Karpaty na územie severovýchodného Slovenska. V Karpatoch prebiehali boje počas celej zimy až do mája 1915. V tejto súvislosti prenikli ruské

vojská 8. armády generála jazdectva Alexeja Alexejeviča Brusilova (nar. [31.08.1853](#) - † [17.03.1926](#)) až na územie Slovenska a obsadili východoslovenské mestá [Bardejov](#), [Svidník](#), [Stropkov](#), [Medzilaborce](#), Sninu a [Humenné](#). Poznamenávam, že to boli jediné boje 1. svetovej vojny, ktoré zasiahli územie Slovenska, resp. územie budúceho Česko-Slovenska. Až v súvislosti s nemeckým protiútokom sa podarilo aj Rakúsko-Uhorsku zatlačiť ruskú armádu až za Karpaty a od konca roku 1915 aj na východnom fronte prešla vojna na určitý čas do zákopov.

Túto priaznivú okolnosť vpádu ruských vojsk sa snažila časť drobnej slovenskej inteligencie, niektorí členovia spolku „Echo slowianske“, ľudia okolo S. H. Vajanského, Jozefa Rotnágela a V. Šrobára - využiť a nádejne očakávali ďalšie pokračovanie oslobodzovacích bojov na Slovensku, v dôsledku čoho pripravovali už v tom čase vznik istého modelu česko-slovenského štátu, teda už o 4 roky skôr, než ho oficiálne vyhlásili v Prahe. Z územia Čiech (ku ktorého severovýchodným hraniciam sa Rusi tiež priblížili) v decembri 1914 emigroval [Tomáš Garrigue MASARYK](#). Prebudili sa aj Česi a tiež vystupňovali rusofilské nálady. Až v súvislosti s nemeckým protiútokom sa podarilo Rakúsko-Uhorsku zatlačiť ruskú armádu späť za Karpaty a od konca roku 1914 aj na východnom fronte prešla vojna na určitý čas do zákopov. To schladilo slovenské nádeje a preto iniciatívu o vytvorení [spoločného česko-slovenského štátu](#) nakoniec prevzala Slovenská liga v USA Albert Pavol Mamatej, Ivan Daxner v slovenskom národnom programe v „Memorande o krivdách a požiadavkách slovenských“ a v roku 1915 aj prof. T. G. Masaryk a gen. PhDr. M. R. Štefánik a ďalší.

V 1. svetovej vojne zahynulo asi 10.000.000 vojakov a 7.000.000 civilistov, zranených bolo vyše 21.000.000. Zomierali najmä vojaci, často veľmi mladí. Iba pre zaujímavosť: 80% všetkých vojnových strát spôsobilo delostrelectvo.

Občianske združenie *Česká a Slovenská obec delostrelecká Bratislava* sa vytrvalo snažilo získať relevantné informácie o národnosti padlých vojakov Rakúsko-uhorskej armády. Na počudovanie, Maďarský vojnový archív v Budapešti, údajne nedisponuje žiadou oficiálnou štatistikou vojnových strát Uhorska a odkázal nás na zisťovanie vo viedenskom Kriegsarchíve. Podľa tohto Kriegsarchívu, po ukončení 1. svetovej vojny, neboli dodnes spracované žiadne oficiálne a kompletne štatistiky vojnových strát zostavených podľa národnostnej príslušnosti vojakov Rakúsko-uhorskej armády. Úradníci dunajskej monarchie súce v priebehu vojnových udalostí štatistiku vojnových strát určite precízne viedli, ale žiaľ, zatiaľ sú to dodnes nezverejnené štatistiky. Teda nadálej starostlivo ukryvané pred verejnoscťou. Podľa názoru súčasného rakúskeho historika Mag. Dr. Anatola Schmied-Kowarzika, majú vraj len obmedzené využitie. Nám nemôže nikto odoprieteť právo na iný názor. Ide o zjavnú neochotu Budapešti a Viedne to presne zisťovať a rozlišovať a nazdávame sa, že to má svoje hlboké príčiny a opodstatnenie. Sú to obavy z pravdy, že **kruté vojnové straty na Východnom fronte boli výlučne na úkor Slovanov** a nie tých, čo vojnu tak ľahkovážne rozpútali.

Podľa oficiálnych údajov rakúskeho ministerstva vojny zo septembra 1918, straty predstavovali 362 944 padlých vojakov v boji, a v dôsledku zranení podľahlo ďalších 324.590, t. j. spolu 687.534. V období roku 1918 - do mája 1921, bolo nevyhnutné aj všetkých nezvestných vojakov, tiež zarátať do kategórie „mŕtvych“, a pričom údaj o vojnových stratach tak narástol a dosiahol počet 1.050.000 padlých vojakov. Zostávalo zaradiť ešte asi 300.000 chybajúcich ľudí, ktorých rakúsky historik Dr. Gaston BODART považuje za vojnové straty, ktoré kompromisne ustálil na 1.200.000 mŕtvych (Poznámka: tento údaj môže byť i vyšší). Je skutočne na zváženie, že takmer 100 rokov po skončení 1. svetovej vojny nevie Budapešť ani Viedeň, presne spočítať obete svojej armády v tejto vojne. Ide o zámer, či iba

o neschopnosť uvádzat pravdivé štatistické údaje? Takýto postoj podrobujeme oprávnenej kritike a nemôžeme sa trvalo uspokojovať len s hmlistými údajmi či neurčitými odhadmi z Kriegsarchivu Viedeň.

Počas 1. svetovej vojny bola ďalšia snaha historika Dr. Wilhelma WINKLERA vytvoriť odhad strát padlých vojakov podľa štátnej príslušnosti, ktorý publikoval v diele: „Straty rakúsko-uhorskej monarchie podľa štátnej príslušnosti“, Viedeň 1919. Údaje týchto dvoch rakúskych historikov sú skoro totožné, pretože obaja menovaní súčasne pracovali na týchto štatistikách už počas vojny.

Počty vojnových strát Rakúsko-uhorskej armády sú nakoniec ustálené na 1.200.000 mŕtvych vojakov a tento počet zatial uznali aj okolité štáty. Vyjadrujeme však presvedčenie, že Rakúsko-uhorská armáda mala dokonalý a aktuálny prehľad o presných stratách svojich vojakov v nadväznosti na časové súvislosti, tak sa dožadujeme, aby boli zverejnené.

Okrem toho, podľa údajov posledného sčítania ľudu z roku 1910 (Poznámka PanSÚ: ktoré bolo maďarskou vrchnosťou brutálnym spôsobom sfalované) bol u každého obyvateľa dunajskej monarchie uvádzaný jeho dominantný, teda dorozumievací (hovorový) jazyk. Pri zostavovaní doterajších štatistik vojnových strát, sa preto vychádzalo iba z domovskej príslušnosti padlých vojakov a nie podľa ich hovorového jazyka. Keďže tieto štatistiky dodnes neexistujú, je najvyšší čas, aby sme ich vytvorili sami. Až na základe týchto výsledkov o mieste narodenia a o používaní hovorového jazyka doma, by bolo možné takmer po 100 rokoch od skončenia 1. svetovej vojny zostaviť presnú štatistiku padlých vojakov podľa ich národnosti, pretože iba takáto štatistika má prvoradý význam pre vznik nových štátov po roku 1918. Je hrubou chybou, že národnosť vojakov sa dodnes oficiálne neskúmala i napriek tomu, že národnosť nebola súčasťou dunajskej monarchie a vôbec nebola vedená na vojenskej úrovni. Všetci vojací boli však vedení podľa ich domovskej príslušnosti. A práve toto je vynikajúca príležitosť pre ochotných vojakov v zálohe a veteránov, aby pracovali pre potreby VHA a VHÚ, aby sa našli na túto činnosť finančné zdroje a tieto nedostatky odstránili. Každý padlý vojak z 1. svetovej vojny by mal mať uvedené svoje meno a priezvisko napísané vo svojom rodnom jazyku (slovenčina, čeština), údaje u ktorého druhu vojska slúžil, regiment, pluk, jednotka, deň narodenia a deň úmrtia (pokial padli), miesto narodenia, kde je pochovaný a koordináty umiestnenia hrobu. Nuž, kto iný by mal túto úlohu lepšie a precíznejšie zvládnuť ako práve oni? Je to práca v archívoch, ale pre vyslúžilých vojakov (veteránov, vojenských dôchodcov) ako stvorená, pretože sa v problematike dobre vyznajú.

Občianske združenie *Česká a Slovenská obec delostrelecká Bratislava* sa preto rozhodlo samo, veľmi zdĺhavo a náročne zisťovať potrebné údaje o počtoch padlých vojakov v 1. svetovej vojny podľa dnešnej štátnej príslušnosti. Nápmocné nám boli údaje, ktoré si samostatne vedú jednotlivé európske štáty po roku 1918. Táto tabuľka nebola ešte nikde zverejnená a je naozaj jedinečná. Pri jej vytváraní sme pocítili tvrdú kritiku najmä z Rakúskej akadémie vied od historika pána Mag. Dr. Anatola Schmied-Kowarzika, že vraj naše počty sú nepresné a dokonca neudržateľné a nadsadené. Kvôli objektívite ich predkladáme našej verejnosti naposúdenie:

Národnosť	Straty
Česi, Moravania, Slezania	350.000
Poliaci	220.000
Slováci	69.700
Srbia	45.000

Slovinci	10.00
Chorváti	12.088
Bosniaci	10.974
Ukrajinci, Rusíni	36.700
Rumuni	50.000
Taliani	11.404
Rakúšania	190.000
Maďari	194.134
S P O L U :	1.200.000

Slovanov padlo 754.462, čo tvorilo takmer 63% celkových strát Rakúsko-uhorskej armády (v niektorých štatistikách sa uvádza nižšie číslo 45%). Sú to však jasné argumenty o tom, že **na Východnom, Balkánskom a Talianskom fronte - tiekla predovšetkým krv Slovanov** začlenených do Rakúsko-uhorskej armády. Pravdepodobne to je hlavnou príčinou neochoty Maďarskej republiky a Rakúska podrobnejšie zrátať obete 1. svetovej vojny podľa národností. Ak sa však eventuálne mylím, bude úspechom občianskeho združenia **Česká a Slovenská obec delostrelecká Bratislava** vyprovokovať kompetentné orgány k predloženiu ucelenejších a presnejších údajov, než sa doteraz podarilo nám. Nie sme spokojní len s odhadmi, na ktoré sa sústavne odvolávajú takmer všetci. Ubezpečujeme Vás, že každé číslo uvedené v tabuľke bolo poctivo vyhľadané a citované od renomovaných historikov z okolitých štátov (napr. Oresta Suptel'ného), alebo z oficiálne vedených štatistik okolitých štátov. Na prvý pohľad je zrejmé, že treba v tom nastoliť poriadok, zjednotiť údaje, a odstrániť nesúlad. Čo štatistika, to vždy iné počty. Ťažko sa rozhodnúť, ktoré z nich sú pravdivé?

Napríklad v Srbsku došlo k obrovskej demografickej katastrofe, v dôsledku nevídanych hrôz, ktoré im spôsobila Rakúsko-uhorská armáda podľa známeho sloganu „Srbe na vrbe!“ (to bolo nenávistným heslom bojujúcej strany). Tejto armáde bolo jedno - koho brutálne zabíjajú, či mužov, ženy, alebo deti. Často brutálnym spôsobom vykynožili celkom 1.100.000 Srbov, t.j. 20% národa. Zostalo ich na žive sotva 4.500.000 Srbov. K hrdúseniu a iným zverstvám dnes nikto nie je ochotný sa prihlásiť a upadajú do prachu zabudnutia. Nehovorí sa o tom. Bola to odplata za odmietnutie ultimáta Srbsku na začiatku vojny. Slušní ľudia aspoň klopia zrak a hanbia sa. Je to strohý historický fakt a nútí aspoň k zamysleniu. Možno, že sa o týchto brutalitách dozvieme častejšie, pri uvažovanom vstupe Srbska do EÚ, ktoré na tieto masakre nezabudlo.

Na Poľskom a Slovenskom území vznikol však závažný fenomén. Na Východnom fronte totiž zahynulo až 2.500.000 vojakov, a miesta ich posledného odpočinku chátrajú a potrebujú ihned akútnu obnovu. Práve na riešenie tohto spoločensky negatívneho stavu – upriamilo občianske združenie **Česká a Slovenská obec delostrelecká Bratislava** pozornosť. Napríklad na Západnom fronte vo Francúzsku je pochovaných 2.000.000 vojakov. Vieme, že v dôsledku 1. svetovej sa rozpadli sa 4 ríše: nemecká, ruská, otomanská a rakúsko-uhorská. Po roku 1918 vznikli nové stredoeurópske a východoeurópske štáty. Nás názor je, že každý z nových stredoeurópskych štátov a východoeurópskych štátov z roku 1918, by mal byť automaticky nástupníckym štátom po zaniknutej ríši. Kto má teda povinnosť financovať starostlivosť o vojnového hroby? Pre Poliakov, Ukrajincov, Rusov a Slovákov, sú to takmer všetci cudzinci a preto sa nedivme, že nateraz na svojom území ich starostlivosť nie je adekvátna, na požadovanej úrovni. Preto je nevyhnutné postarať sa o hlbšiu a precíznu identifikáciu a stotožnenie padlých (a teda pochovaných vojakov na tom-ktorom vojnovom cintoríne) predovšetkým podľa ich národnosti, a podľa týchto získaných údajov potom finančne participovať na údržbe a starostlivosti jednotlivých vojnových hrobov. Prečo by na

cintorínoch na územiach okolitých štátov, kde sú pochovaní vojaci pochádzajúci z územia Slovenska a Česka, nemala byť o nich zmienka v slovenskom, či českom jazyku - vyrytá na pamätných tabuliach a viať na stožiaroch slovenské a české zástavy? Je iba samozrejmost'ou, že vlajky cudzích štátov vejú na cintorínoch vo Verdune, či Sedane a pod. Pýtame sa, o čo sú naši vojaci horší od tých francúzskych, či nemeckých? Pociťujme hrdosť nad našimi vojakmi, naozaj si zaslúžia pozornosť a úctu.

Ak by dobre fungovala spoločenská kontrola a viedla presná evidencia, určite by sa nestal taký odsúdenia hodný prípad ako v Tarnówe, kde o necitlivej likvidácii vojnového cintorína s 1.485 hrobmi vojakov, kompetentné orgány okolitých štátov ani len netušili, nikto im to neoznámil, dodnes neexistujú medzištátne zmluvy (to je neuveriteľné) a túto nepríjemnú písomnú informáciu získali až od ***Českej a Slovenskej obce delostreleckej Bratislava*** 02.11.2009. Podľa najnovšej reakcie maďarská strana má evidentnú snahu všetkých uhorských vojakov prekvalifikovať za maďarských vojakov (čo je typické), česká strana zase za českých vojakov a slovenská strana sa dodnes proti týmto snahám dôrazne neohradila, hoci v Tarnówe sú evidentne pochovaní aj naši rodáci zo Slovenska. Začína sa prebúdzať záujem aj z ruskej strany o stav vojnových cintorínov z 1. svetovej vojny vo Východnej Európe. ***Česká a Slovenská obec delostrelecká Bratislava*** preto nástočivo odporúča čím skôr vykonat stotožnenie padlých vojakov z 1. svetovej vojny podľa národnosti, viest ich v rodom jazyku a vrátiť im slovenské, resp. české mená a priezviská a nie ponemčené a pomadárčené ako doteraz, aby sme nezostali nemilo prekvapení, že padlých vojakov pochádzajúcich zo slovenského, či českého národa, si už niekto prisvojil dávno pred nami. Domnievame sa, že je to spravodlivé a vedie to aj k vyššej pozornosti štátov a tiež k trvalej starostlivosti o svojich padlých vojakov v zahraničí.

Príčiny tohto negatívneho stavu vidíme aj v tom, že na Západnom fronte bojovali vojaci francúzskej národnosti vo francúzskej armáde. Vojaci nemeckej národnosti v nemeckej armáde a podobne. Bojovali tam aj Američania, Angličania, Kanadčania, Indovia a príslušníci iných národností. Pochovaných vojakov svojej národnosti majú na samostatných cintorínoch, alebo na svojom území. Ale na každom vojnovom cintoríne tam dodnes čestne vejú ich zástavy.

Ale v Rakúsko – uhorskej armáde bolo národnostné zloženie vojakov zásadne iné. Túto armádu tvorilo 25% Rakúšanov a Nemcov, 18% Maďarov, 13% Čechov, 11 % Srbov a Chorvátov, 9% Poliakov, 9 % Rusínov, 7% Rumunov, 4% Slovákov, 2% Slovincov, 1% Talianov, 1% ostatných. V prevažnej miere bojovali na Východnom fronte. Navyše, títo vojaci, sú pochovaní na inom území (Poľsku, Slovensku, Ukrajine, Ruskej federácii, Srbsku, Taliansku), teda na území cudzích štátov a tie nemajú až taký eminentný záujem na budovaní dôstojných vojnových cintorínov a pietnych miest pre ich miesto posledného odpočinku, ako vo Verdune a Sedane. Navyše, Rakúsko-Uhorská monarchia a Ruské impérium, sa načisto rozpadli a teraz nemá kto miesto nich financovať výstavbu pietnych miest. Preto sú zväčša zanedbané a v rozpore so Ženevskými konvenciami z roku 1949 aj likvidované. Občianske združenie ***Česká a Slovenská obec delostrelecká Bratislava*** odvážne zdvihlo prst a upozornilo na tento negatívny stav. Myslíme si, že správne pomenovalo tento spoločenský problém u ôsmych štátov Východnej Európy: Poľska, Ukrajiny, Ruskej federácie, Maďarska, Slovenska, Rakúska, Českej republike a Nemecka. Kompetentní predstavitelia týchto štátov prejavili záujem riešiť tento negatívny stav a všetci ocenili aktivitu ***Českej a Slovenskej obce delostreleckej Bratislava***, nikto ich za iniciatívu nekáral, ani neodsúdil. Chýbajú im však financie a jeden nekompromisný a dôrazný koordinátor obnovy a rekonštrukcie vojnových cintorínov v celej Východnej Európe. Ním by mala byť podľa nášho názoru Európska únia.

Natíska sa zároveň aj otázka, či by Slovensko sa nemalo uchopíť šance aj samo? Vykonávať funkcie poradcov, konzultantov a vojenských odborníkov? Máme na to! Nezabúdajme na to, že môže to byť dobrá šanca vojenských vyslúžilcov dobre sa zamestnať, nepremárnime ju.

Je povinnosťou a cťou každého civilizovaného národa, aby si pripomínał každú vojnovú udalosť, pretože znamenala obrovské množstvo utrpenia, preliatych sĺz, ale najmä obetí. Každá jedna obet si zaslúži najvyššiu úctu, čest' a našu trvalú pozornosť. Či tomu je v skutočnosti naozaj tak, naznačuje aj stav vojnových cintorínov.

Územie súčasnej Slovenskej republiky má veľmi bohatú vojenskú minulosť, ktorá je spätá s historiou štátnych útvarov existujúcich v tomto geografickom priestore. Slovensko bolo nielen dejiskom významných vojenských operácií, ale vojakov z tohto územia často nasadzovali na rôznych európskych bojiskách. Keď sa skončila 1. svetová vojna, nebolo na tomto teritóriu hľadaním rodiny, ktorá by neprišla o otca, syna či brata. Táto vojna sa rozrástla na krvavý konflikt, ktorého následky pocítili obyvatelia celej dunajskej monarchie. Množstvo mužov v aktívnom veku sa nikdy už nevrátilo z bojísk domov. Rozvrátené zostali celé rodiny, a to sociálne i ekonomicky. V období rokov 1914 – 1918 len z územia súčasnej Slovenskej republiky zmobilizovali približne 400.000 vojakov, z ktorých v bojoch za cudzie ideály a záujmy položilo svoje životy až 69.700 Slovákov, resp. zomrelo v dôsledku zranení, zahynulo v zajatí, alebo ostalo trvalo nezvestných. Desiatky tisíc navrátilcov zostaľo navždy zmrzačených. Je naozaj smutným konštatovaním, že na týchto 69.700 padlých vojakov v 1. svetovej vojne si na Slovensku už len málokto spomenie. V mnohých obciach na Slovensku dodnes ani nevedia, že išlo o ich rodákov. Preto o niektorých z nich niet ani zmienky na pamätných tabuliach, pomníkoch a pod., jednoducho – na nich zabudli!

Úcta k zomrelým, teda aj k tým, ktorí zahynuli v 1. svetovej vojne, patrí oddávna k najušľachtiejsím ľudským aktivitám, ved' pozrite na vzorne udržiavané cintoríny v okolí Sedanu a Verdunu. My sme navštívili tieto pietne miesta a ani nedýchali od dojatia a úcty, ktorú tam svojim padlým prechovávajú Francúzi, Angličania, Kanaďania, Američania a Nemci. Na rozdiel od Východnej Európy - sú podobné miesta iba v niektorých obciach a mestách, zdobené pamätnými tabuľami, pomníkmi, či sochami. Čo ešte cennejšie ako vlastné životy mohli títo jednoduchí civilisti, navlečení do uniform, obetovať?

Napriek rozdielnosti prístupov jednotlivých režimov po roku 1945 všetky štáty Východnej Európy mali spoločné jedno: postupné ignorovanie pamiatky padlých vojakov v 1. a 2. svetovej vojne. Aj preto by sme sotva na niektorých vojnových cintorínoch na Slovensku márne hľadali čo len meno padlého vojaka na pomníku, či pamätnej tabuli. Títo jednoduchí muži akoby ani nikdy nejestvovali. Aké dôvody vedú jednotlivé súčasné vlády k pohrdaniu pamiatkou padlých vojakov v radoch bojujúcich armád? Od začiatku 1. svetovej vojny uplynulo už 95 rokov a mŕtví stále nemajú dôstojné cintoríny. Nikde o nich zmienka ani o formáte A4. Čo sa tým sústavne sleduje, aby nastupujúce generácie úplne zabudli na hrôzy vojny a obrovské ľudské obete?

Cieľom **Českej a Slovenskej obce delostreleckej Bratislavá** bolo upozorniť orgány EÚ, a tiež aj osem európskych vlád a ich kompetentné orgány a cirkevné inštitúcie v Poľsku a na Slovensku, na tento nežiaduci stav. Všetci boli požiadani, aby konečne začali napravovať chyby a poušillovali sa dôstojne uctiť si všetkých vojakov, ktorí položili svoje životy na rôznych frontoch 1. a 2. svetovej vojny. Vojny, ktorú si títo vojaci nevymysleli, neželali ani nezačali. Museli splniť len jediné – prevziať si svoj povolávací rozkaz a odísť tisíce kilometrov do cudzej krajiny, kde mali brániť záujmy svojej krajiny. Tí poznali celú vojnu len zo svojich

zákopov. Nijakej vláde netreba pripomínať, že 190 štátov sveta, vrátane Českej a Slovenskej republiky, sa stali vysokými zmluvnými stranami 4 ženevských konvencií z roku 1949 a tiež 2 dodatkových protokolov k nim. Ženevské konvencie z roku 1949 a ich Dodatkové protokoly z roku 1977 spolu predstavujú monumentálne dielo, súbor 600 článkov, ktoré je známe tiež pod názvom Charta humanity, t. j. zmluva ktorá má prezidentský charakter. Štáty, ktoré podpísali Ženevské dohovory a Dodatkové protokoly ich zaväzujú najmä:

- starať sa o ranených bez ohľadu na to, či sú to spojenci, alebo nepriatelia,
- rešpektovať telesnú integritu, čest', dôstojnosť, rodinné práva, morálne a náboženské presvedčenie jednotlivca.

V článku 34, bode 2., Dodatkového protokolu k ženevských dohovorom zo dňa 12.08.1949 (pozri zákon č. 65/1954 Sb.) o ochrane obetí medzinárodných ozbrojených konfliktov (Protokol I) je uvedené, že cit.: „*zmluvné strany, na ktorých území sú umiestnené hroby alebo iné miesta obsahujúce telesné pozostatky osôb, ktoré zomreli v dôsledku nepriateľských akcií alebo počas okupácie, alebo vo väzbe, uzatvoria dohody*“. Tieto dokumenty ustanovujú povinnosť štátov rešpektovať a udržiavať vojnové hroby, d'alej umožniť repatriáciu pozostatkov, zabezpečiť prístup k hrobom, označiť ich a evidovať. Podľa čl. 17, čl. 129 až 131 je povinná každá strana vojnového konfliktu evidovať každé úmrtie vojaka. Po ukončení vojnových udalostí a ukončenia nepriateľstva majú tieto štáty za povinnosť vytvoriť štátnu „Správu vojnových hrobov“ a nepretržite sa staráť o údržbu hrobov. Realizácia povinností a úloh vyplývajúcich z týchto dohôd, vyžaduje postupné uvoľňovanie finančných prostriedkov zo štátnych rozpočtov.

Na základe dlhodobých a praktických skúseností konštatujem, že súčasný nevyhovujúci stav cintorínov, hrobov a chátrajúcich, často aj poškodených pamätníkov, nečitateľných nápisov, na území európskych štátov, najmä Východnej Európy – si vyžaduje náklady až niekoľko sto miliónov euro. Preto občianske združenie **Česká a Slovenská obec delostrelecká Bratislava** zdvorilo vyzvalo pána Barossa, a tiež aj ostatné vlády štátov EÚ, aby vystupňovali dôraz, zaviedli kontrolu a dôslednejšie koncentrovali snahy o starostlivosť o vojnové cintoríny a vzájomne spolupracovali najmä v prípadoch, keď ide o tak veľké a navyše zmiešané cintoríny padlých vojakov rozličných armád, akým nepochybne je množstvo vojnových cintorínov v Poľsku, či na Slovensku. Ľahostajnosť, či dokonca nezáujem o starostlivosť a údržbu týchto pietnych miest, absencia akejkoľvek poctivej kontroly - sa preto oprávnene dostáva do kritickej pozornosti verejnosti. MV SR, MO ČR, vlády Ruskej federácie, Poľska a Maďarska slúbili pomoc, aj finančnú pomoc. Rakúska strana to vzala iba na vedomie, Nemecká strana odkažala, že sa o nich máme postarať sami a Ukrajinská vláda dodnes neodpovedala. Prečo toto úsilie však neskoordinovať, na čo sa stále vyčkávať?

Je naozaj smutnou okolnosťou, že ani po 92 rokoch po ukončení 1. SV jednotlivé regióny však dodnes nie sú dôsledne zmapované, v tomto prehľade nie sú zahrnuté viaceré vojnové cintoríny a počty v nich pochovaných obetí z rokov 1914 – 1918, predovšetkým z územia severovýchodného Slovenska, kde je na nich pochovaných vyše 70-tisíc vojakov.

Pokiaľ existujú hroby s prevažne verifikovanými obeťami z rokov 1. svetovej vojny, oficiálne pohrebiská a hrobové polia sú na území Slovenskej republiky väčšinou spustnuté a úplne zabudnuté, rovnako ako k týmto príležitosťiam vybudované pomníky a pamätné tabule s nečitateľnými nápismi, alebo s nápismi len v maďarčine. Ich mená a priezviská, hodnosti, príslušnosť k zbrani, sú ponemčené a pomaďarčené. Lenže mnohé obce a mestá pamätné tabule s menami padlých rodákov ani nemajú... Hľadajme teda stopy po tisícach padlých Slovákov a Čechov. Vlády SR a ČR by mali mať k dispozícii perfektne spracované prehľady

o obetiach vojny, o ich národnosti a miestach ich pôvodného pochovania. Nazdávame sa, že by sa mali razantnejšie zaujímať o ich obnovu v súlade so záujmami humanitárneho práva. Ani nemáme odvahy sa pýtať, čo doteraz urobili a robia vlády Slovenskej republiky a Českej republiky na ich obnovu a rekonštrukciu? Všetci sa iba stážujú, že stúpa nezamestnanosť, ľudia sú bez práce.

V odpovedi z EÚ sa dočítate, že máme predovšetkým hľadať finančné zdroje v jednotlivých štátoch. No, realizáciu tohto odporúčania si naozaj nevieme dobre predstaviť.

Ved' práve tomto regióne máme tak veľa nezamestnaných, ktorých by bolo možné využiť na spoločensky osožné účely. Túto prácu by mohli ľudia vykonávať aj v rámci aktivačných prác. Alebo si myslíte Vy všetci, že vojací z Východnej Európy si nezaslúžia rovnaké dôstojné a starostlivo udržiavané pietne miesta ich posledného odpočinku ako vojací (ich rovesníci) zo Západnej Európy? Naši, iba 17-roční, 18-roční, či 19-roční vojací si nezaslúžia rovnaké zaobchádzanie? Tie rozdiely sú neprijateľné. Dodnes nechápeme, prečo sa tomuto spoločenskému problému nevenuje náležitá pozornosť. Ved' ubehlo už 92 rokov od skončenia 1. svetovej vojny, a od tých čias delia nás iba dve generácie, čo nie je veľa!

Na všetkých bojiskách 1. svetovej vojny, mimo teritória terajších republík, sú Slováci a Česi pochovaní v 28. krajinách sveta, na 360 cintorínoch, v 6.733 spoločných vojnových hroboch, napr.: v La Targette, Chester a Darney, Adinkerque, v Čeljabinsku, Sokolove, Vladivostoku, pri Zborove. Popri perfektne udržiavaných pietnych miestach, evidujeme v rámci nich aj spustnuté pohrebiská, a žiaľ, na vyše sto vojenských cintorínoch – úplne zrušených – najmenej 4.000 hrobov česko-slovenských legionárov v Rusku alebo Lipovci a Mariupoli na Ukrajine.

Pozorujeme, že najmä v štátoch Východnej Európy majú vážny problém s výkonom dôslednej kontroly, zodpovednosťou stanoviť rozsah prác potrebných na udržiavanie tohto značného počtu vojenských cintorínov a pohrebísk, a nevedia ani určiť mieru ich potrebných úprav, prípadne vynútenej rekonštrukcie alebo modernizácie, a tým aj výšku finančných nákladov. Na Slovensku odporúčame využiť existujúce dobové, dodnes nerealizované návrhy architektov, napr. významného slovenského architekta Dušana Samuela JURKOVIČA (*23.8.1868 – † 21.12.1947) a podobne

·
V záujme ustanovenia kritérií a objektivizácie možno v budúcnosti vychádzať aj zo skúseností a spôsobov riešení uplatňovaných vo Francúzsku, či Nemecku.

Ako jeden z možných pozitívnych a čerstvých príkladov z roku 2009 je perfektná rekonštrukcia vojnového cintorína z 1. svetovej vojny v Petržalke. Tým sa môže Slovensko všade pochváliť a *Česká a Slovenská obec delostrelecká Bratislava* aj tak urobila - fotografie z neho majú aj v EÚ, či v okolitých vládach. Počítajme s tým, že do tejto činnosti by sa mali viac zapojiť orgány samosprávy, MV SR, MK SR a MO SR, VHA, VHÚ a ostatné inštitúcie a tiež štáty, ktoré tam majú pochovaných svojich vojakov. Po dohode s vládami okolitých štátov treba nájsť najvhodnejšie (centrálnie) miesto pre nový veľký vojnový cintorín pre 70 000 vojakov a pristúpiť k exhumáciám a stotožňovaniu, odobratiu vzoriek DNA (pozn.: vojací sú pochovaní často aj na súkromných pozemkoch!). Je na pohľad jasné, že táto požiadavka pravdepodobne presahuje momentálne možnosti Slovenskej republiky. Ale vhodnom sústredení finančných prostriedkov sa to dá zvládnuť. Nezabúdajme na to, že ide predovšetkým o vojakov aj našej krajiny.

Vieme o tom, že kompetentné orgány jednotlivých vlád pracujú s enormným počtom údajov, v dôsledku čoho vzniká nutnosť progresívneho narábania s nimi, najmä zachovať presnú evidenciu vojnových obetí, hrobov, cintorínov a pamätníkov. Prostredníctvom efektívneho počítacového spracovania údajov – majú vynikajúcemu možnosť využívať moderné formy vedenia tejto zvlášť citlivej agendy. Zverejnenie údajov o padlých vojakov z 1. a 2. svetovej vojny na internete určite prebudí mnohých občanov z letargie a pasivity. Vedľa ide o ich priamych príbuzných. Mnohí z občanov si spracovávajú rodokmeň rodiny a vyhľadajú svojich predkov. Je to súčasť prebúdzajúceho sa záujmu o svoje dejiny. Vedľa vojnové straty poznačili skoro každú rodinu v Európe. Teraz majú ideálne možnosti v „Európe bez hraníc“ cestovať, kam len chcú a objavovať tak aj miesta posledného odpočinku ich príbuzných. Virtuálne cintoríny sú už bežnou záležitosťou všade, no u nás zaostávame a nesnažíme sa odstrániť tento problém.

Iba pre pamäť uvádzam, že 1. svetová vojna sa začala dňa 28.07.1914 a definitívne skončila dňa 11.11.1918, o 11. hod., 11. minúte, kedy Nemecko podpísalo prímerie v Compiegnskom lese.

V dôsledku ukončenia najväčšieho vojnového konfliktu v dejinách ľudstva, víťazné mocnosti Spojené štáty americké, Veľká Británia, Francúzsko a Talianisko a ich spojenci Rumunsko, Kráľovstvo Srbov, Chorvátov a Slovincov, sa rozhodli definitívne a spravodlivo odčleniť od zaniknutého Uhorska 64%, obyvateľstva a 72% teritória podľa trianonského kľúča. Trianonská mierová zmluva bola len deklaratívna; hranice, v tej podobe, ako ich opisovala (až na menšie výnimky), totiž dávno pred tým ustanovila Najvyššia rada spojencov vo svojom uznesení z 12.06.1919. Trianonská mierová zmluva riešila predovšetkým hranice nového maďarského štátu, ktorý bol jedným z nástupníckych štátov po rozpade Rakúsko-Uhorska po prvej svetovej vojne. Trianonská mierová zmluva bola podpísaná 04.06.1920 v paláci Veľký Trianon vo Versailles vo Francúzsku. Porazenú stranu, bývalé Rakúsko-Uhorsko, zastupovalo Maďarsko. Uhorsko totiž nebolo jednonárodným štátom a toto rozhodnutie nebolo jednoduché. Nedalo sa všetko presne odmerať na lekárenských váhach. Všetky národy však odišli spod jarma Uhorska dobrovoľne na princípe sebaurčovacieho práva, uvítali rozhodnutie víťazných mocností a nikto z nich už nikdy nechcel nadálej zostať v Uhorsku, dodnes k nemu sa ani nikto nehlási, ani o takej možnosti nikto neuvažuje. Rozpadajúce sa Uhorsko nikdy nebolo národným štátom Maďarov (tí boli 28% menšinou), stalo sa minulosťou, skončilo na smetisku dejín. Česi a Slováci mali racionálny dôvod na to, aby od 28.10.1918 dalej družne nažívali spolu ako dva bratské národy v jednom spoločnom štáte. Maďarsko (Magyar Népköztársaság, slovensky: Maďarská ľudová republika), ktoré vzniklo neskôr, asi dva týždne po vzniku Č-SR dňa 16.11.1918 neprišlo teda ani o 1 cm^2 svojho územia, jeho územie je od jeho vzniku navlas rovnaké dodnes. Konečne sa aj Maďari po 1.000 rokoch, dočkali svojho vlastného národného štátu.

Občianske združenie Česká a Slovenská obec delostrelecká Bratislava požiadalo pána Barossa o naliehavé poskytnutie finančnej pomoci Slovenskej republike pri obnove a rekonštrukcii vojnových cintorínov z rokov 1914-1918 (pochádzajúcich z čias 1. svetovej vojny) vo Východnej Európe, najmä v Poľsku (vyše 400 cintorínov) a na severovýchodnom Slovensku, kde ich je 236 z kohéznych fondov EÚ. V jeho odpovedi sa dočítate, že, čerpanie finančných prostriedkov na tento účel vraj nie je dohodnuté. Pýtali sme sa vlády SR, prečo sa neusiluje vytvoriť na dôstojnú obnovu vojnových cintorínov nový kohézny fond EÚ? Prečo sa v tom nič nekoná, prečo si to nezahrnie do Programu vlády SR?

Dúfam, že sa nám podarilo nakloniť Vašu pozornosť a usmerniť Váš záujem aj na zámer obnovy a rekonštrukcie 236 vojnových cintorínov na severovýchodnom Slovensku.

Chcem pripomenúť širokej verejnosti, že sme takto aspoň čiastočne splatili veľký dlh, ktorý má naša moderná európska spoločnosť voči pamiatke padlých vojakov.

JUDr. Marián Ďurina,

generálny sekretár

Českej a Slovenskej obce delostreleckej Bratislava

+++++

Pri Rožňave sa v pondelok objavili šokujúce bilbordy, ktoré majú zrejme škandalizovať rožňavské biskupstvo rímskokatolíckej cirkvi.

ROŽŇAVA. Na bilbordoch je vyobrazený pohľad zo Strážnej veže na Námestí baníkov v Rožňave smerom na kostol a katedrálu aj s karikatúrou nejakého cirkevného hodnostára fajčiaceho cigaretu.

Plejádu detailov dopĺňa kreslený bocian s dieťaťom v zobáku, fotografia terénneho auta patriaceho rožňavskému biskupstvu a nápis: "Milujem suchý celibát! Chceme takýchto predstaviteľov katolíckej cirkvi?!"

Zadávateľ bilbordov je zatiaľ neznámy.

Biskupa to vyviedlo z rovnováhy

"Ja za tým vidím zlého človeka. Žiaľ, ľudia si dávajú námahu robiť aj zlé veci," hovorí rožňavský diecézny biskup Mons. Vladimír Filo.

Bilbordy škandalizujúce cirkev zmizli

Celý článok TU: <http://azn.nawebe.net/view.php?cisloclanku=2009060012>

Kontroverzná bilbordová kampaň, ktorej cielom bolo škandalizovať rožňavské biskupstvo rímskokatolíckej cirkvi, sa včera skončila. Majiteľ plôch ich dal odstrániť.

Košická spoločnosť, ktorej reklamné plochy patria, včera poskytla vyjadrenie, podľa ktorého sa od vizuálu na bilborde dištancuje a zabezpečí ich prelepenie.

Naznačovali porušenia celibátu

"Spoločnosť Rabaka ako realizátor bilbordovej kampane nášho zadávateľa - súkromnej osoby, ktorá bola podľa predstaviteľov rímskokatolíckej cirkvi namierená proti čelnému predstaviteľovi Biskupského úradu v Rožňave, sa dištancuje od vizuálu, ktorý bol vylepený na nosičoch našej spoločnosti," informoval včera redakciu prostredníctvom elektronickej pošty obchodný riaditeľ spoločnosti Peter Štefanco.

"V rámci zachovania dobrých spoločenských mravov naša spoločnosť zabezpečí dňa 1. 10. 2010 prelep spomínaných reklamných zariadení a ukončenie kontroverznej kampane," dodal.

Bilbordy, na ktorých bola zobrazená fotografia dvoch rožňavských kostolov, karikatúra cirkevného hodnostára, bocian s dietľaťom v zobáku, fotka služobného auta patriaceho rožňavskému biskupskému úradu a nápis

"Milujem suchý celibát! Chceme takýchto predstaviteľov katolíckej cirkvi?!", včera skutočne zmizli.

+++++

Aktuality AZN 30. 09. 2010
Správy doma + Cirkev vo svete

Otvorený list predsedu ZO NKOS v STV Kristiana Bezáka ministru kultúry VEC: Nedostaty Racionalizácie a hromadného prepúšťania v STV

Vážený pán minister,

Žiadame Vás, aby ste svojim urýchleným rozhodnutím pozastavili naplnenie nesprávnych a nezdôvodnených konaní súčasného manažmentu STV. Naplnenie zámeru vedenia STV v „Akcií racionalizácie a hromadného prepúšťania v STV“ bude inak v budúcnosti spájané s Vašim pôsobením. Predkladáme Vám návrh, ktorý vychádza zo súčasného stavu v STV.

Chýba analýza, na základe ktorej prichádza k racionalizácii a hromadenému prepúšťaniu (ďalej len „RaHP“) v STV. Kto súčasný stav v STV spôsobil? Kto je za to zodpovedný?

Vo zverejnených dokumentoch sa uvádzajú strata vyše 14 mil. EUR, čo je viac ako 420 000 000,- Sk. V tejto fáze navrhujeme podať trestné oznámenie na neznámeho pachateľa, ktorý túto situáciu spôsobil. Nie je možné v demokratickej spoločnosti tolerovať nehospodárne nakladanie s verejnými prostriedkami. Takéto vážne zlyhanie súčasného manažmentu STV sa má vyriešiť RaHP - zbavením sa zamestnancov vrátane tých, ktorí na mnohé nedostatky poukazovali. Chýba dôsledná analýza skutkového stavu veci. Je krajne nezodpovedné, aby dôsledky teraz znášali zamestnanci, ktorí túto závažnú situáciu nespôsobili.

Nikto z vedenia STV doposiaľ nepredložil ZO NKOS STV kritéria ani základnú explikáciu tohto závažného dokumentu ohrozujúceho základnú funkciu STV. Podľa čoho,

okrem zjavnej osobnej nevraživosti a bezdôvodného predpojatia voči konkrétnym zamestnancom, majú byť títo prepustení? Ako je to možné, že do dnešného dňa neboli schválené manažmentom a ani Radou STV závažné existenčné dokumenty STV potrebné pre jej bezproblémové fungovanie v roku 2011? Kde je schválený dramaturgický plán relácií na budúci rok? Ako je možné, že nie sú známe relácie, vyrábané a vysielané na budúci rok v STV s ich finančným ocenením? Vieme tri mesiace pred začiatkom budúceho roka vôbec čo sa bude robiť, kde sa to bude robiť a s čím sa to bude robiť? Kto je zodpovedný za tento bezprecedentný neporiadok, ktorý spôsobil súčasnú agóniu v najdôležitejšej a najvýznamnejšej masmediálnej inštitúcii v SR - Slovenskej televízii, ktorej existencia je závislá od verejných zdrojov? Ako sa nakladá s týmito prostriedkami – to verejnosť ani netuší. Celá RaHP je len dymová clona, ktorá má zastriet' prapodstavu problému. Zmysel RaHP vidíme v snahe manažmentu získať si lacnú popularitu a sympatie nielen nezajinteresovanej verejnosti, ale predovšetkým súčasnej politickej garnitúry, ktorá sa zatial' na túto situáciu blahosklonne prizerá...

Celý list si môžete prečítať TU: <http://azn.nawebe.net/preview.php?cisloclanku=2010090006>

Súvisiaci článok TU: <http://azn.nawebe.net/view.php?nazevclanku=likvidacia-krestanskych-odborov-a-redakcie-duchovneho-zivota-stv-vstupuje-do-poslednej-fazy&cisloclanku=2010090005>

+++++

Figel' chce meniť šéfa ÚPN

Šéf ÚPN Ivan Petranský to má nahnuté. Kritizujú ho kresťanskí demokrati aj Dušan Čaplovič zo Smeru.

BRATISLAVA. Hoci funkčné obdobie predsedu Správnej rady Ústavu pamäti národa Ivana Petranského sa končí až v roku 2013, politici začínajú hovoriť o jeho výmene.

„Petranský má v odborných kruhoch podporu len jednej časti historikov. Na čele ÚPN by mala byť výraznejšia osobnosť,“ myslí si predsedu KDH Ján Figel'.

Celý článok najdete na našom webe-
<http://azn.nawebe.net/view.php?cisloclanku=2009060012>

+++++

Figel' 10-tisíc eur mesačne od únie neodmietne

Bývalý eurokomisár a dnes minister Ján Figel' tvrdí, že peniaze od únie využíva na dobré veci. Podpory pre bývalých eurokomisárov sa vzdali len dve ženy, Rakúšanka a Švédka.

BRATISLAVA. Minister dopravy a šef KDH Ján Figel' berie popri ministerskom plate aj asi 10- tisíc eur mesačne ako bývalí eurokomisár. A nemieni sa ich vzdať.

Celý článok najdete na našom webe-
<http://azn.nawebe.net/view.php?cisloclanku=2009060012>

+++++

Zomrú starčekovia pri montážnych linkách?

Rozdiely medzi dôchodkami a mzdami budú čoraz väčšie. Ľudia preto budú pracovať dlhšie.

Posunutie veku odchodu do dôchodku je istým prepadákom v politickej kariére. Argumenty o zmenšujúcim sa počte

mladých a stúpajúcim počte dôchodcov voliči neakceptujú. „Ja som sa naplatil štátu dosť, teraz nech štát platí mne.“

Sofistikovanejší voliči vedia, že predstava, že „štát sa o mňa konečne postará“, je blud. Dúfajú však, že druhý a tretí

pilier (plus súkromné úspory) budú stačiť keď nie na švajčiarske, tak aspoň na rakúske dôchodky.

Druhý i tretí pilier sú dobré a nutné opatrenia na zmiernenie problému starnutia populácie, ale zázraky od nich čakať

nemožno. Priemerné ročné zhodnotenie investícii v druhom pilieri je na úrovni 1,1 percenta v rastových fondoch až

3,1 percenta v konzervatívnych fondoch. Po odrátaní **inflácie** je zhodnotenie v najlepšom prípade nulové, respektíve vo väčšine fondov záporné.

Mladí a starí

Bude to v budúcnosti iné? Sotva, prinajmenšom pokial platí vzťah medzi vekovou štruktúrou spoločnosti a výnosom z

kapitálu. V demograficky mladých krajinách je málo kapitálu. Mladí ľudia majú viac dlhov ako úspor. Cena práce je tam

nízka a cena kapitálu (meraná úrokmi a dividendami) vysoká. Príkladom môže byť Brazília. V demograficky starých krajinách je to naopak: je tam relatívne málo mladých ľudí, no zato veľa dôchodcov s

úsporami. V takejto ekonomike sú mzdy vysoké a výnosy z kapitálu nízke. Napríklad japonské mzdy patria k

najvyšším na svete, no výnosy z **termínovaných vkladov** sú prakticky nulové a úroky z vládnych dlhopisov na úrovni jedného až dvoch percent.

Obidva piliere čerpajú prostriedky z tej istej národnej ekonomiky. V prvom pilieri ich rozdeľuje štát prostredníctvom

daní a odvodov, v druhom pilieri finančné trhy prostredníctvom úrokov a dividend.

Pokial sú prostriedky v druhom pilieri investované do štátnych cenných papierov, ekonomický rozdiel medzi oboma

piliemi nie je prakticky žiadny. Oba piliere závisia od schopnosti štátu vybrať **dane** a rozdeliť ich na dôchodky priamo

alebo cez výplaty štátnych dlhopisov a pokladničných poukážok.

V roku 2009 činil podiel štátnych dlhopisov v portfóliach DSS 80 percent. Zvyšok tvorili účty v bankách a bankové

dlhopisy. Dokonca aj keby správcovské spoločnosti investovali do slovenských akcií (ak by nejaké existovali),

problém by to neriešilo.

Úspory sa môžu zhodnocovať len takým tempom, akým rastie ekonomika (ináč ide o finančnú bublinu). So starnutím

populácie bude klesať tempo ekonomickejho rastu a tým aj výnosy z akcií.

Problém starnutia by druhý a tretí pilier riešili len vtedy, ak by väčšina prostriedkov bola investovaná do demograficky

mladých a rýchlo rastúcich krajín, ako napríklad Brazília či Egypt. Politické riziká s tým spojené si na seba nevezme

nikto.

Zázračné riešenie neexistuje

Má vôbec problém starnutia populácie nejaké riešenie? Riešení je niekoľko, ale ani jedno nesľubuje zázrak do troch

dní. Zdanlivo najjednoduchším riešením je významne zvýšiť pôrodnosť aspoň na hranicu prirodzenej reprodukcie (cca

2,1 dieťaťa na ženu v plodnom veku). Toto je svätý grál, ktorý sa však v Európe nepodarilo zatial' nikomu dosiahnuť.

Najbližšie sa k nemu dostali Škandinávci (1,7 - 1,8 dieťaťa), vdľaka rozsiahlym sociálnym programom pre ženy a

významnej imigrácií. Iným prirodzeným prostriedkom na zvýšenie počtu mladých ľudí je masová imigrácia. Vo

verejnosti obľúbená ako návšteva u zubařa. Iným riešením je posúvať hranicu veku odchodu do dôchodku a/alebo

znižovať pomer dôchodkov k mzde.

A čo tak zvýšiť produktivitu práce? Nové technológie sú hlavným zdrojom bohatstva a ekonomickejho rastu. Pred sto

rokmi v polnohospodárstve pracovalo nejakých 80 percent obyvateľstva. Dnes sú to približne tri percentá a stačí to.

Nemožno očakávať niečo podobné aj v iných sektorech ekonomiky?

Potom by na obživu „sivej“ populácie stačil aj malý počet pracujúcich. Áno, aj.

Technologické revolúcie prichádzajú vo

vlnách. Dlhodobý priemer tempa rastu produktivity práce sú dve až tri percentá ročne.

Pozitívne efekty rastu

produktivity práce sa budú oslabovať vplyvom znižovania počtu pracovných sôl.

Nadsluhujú, lebo musia

V skutočnosti sa starnutie populácie bude riešiť kombináciou uvedených riešení. Zvýšením imigrácie, pôrodnosti,

produktivity práce i posúvaním veku odchodu do dôchodku. Dnes zažívame emocionálne diskusie o tom, či môžeme

ľudí nútiť pracovať do 65. roku života. Stav dôchodkových systémov pošle emócie k ľadu.

Nožnice medzi mzdami a

dôchodkami sa budú otvárať čoraz viac. Ľudia budú pracovať dovtedy, kým budú musieť.

Rakúsko aj Mexiko majú úradný vek odchodu do dôchodku pre mužov stanovený rovnako na 65 rokov. Skutočný

priemerný vek odchodu je však 59 rokov v Rakúsku a 73 rokov v Mexiku. Nič nové. Aj u nás mnohí dôchodcovia

nadsluhujú, lebo musia. Hororové predstavy o starčekoch umierajúcich pri montážnych linkách sú v skutočnosti

úsmevné.

Pojem senior má v každom období iný obsah. Babička Boženy Nemcovej mala 50 rokov, keď sa blížila ku koncu

životnej púte. Dnešní šestdesiatnici riadia podniky, podnikajú vysokohorské túry a vzdelávajú sa na univerzite tretieho

veku. Ľudský vek sa predĺžuje, a kto sa správa zodpovedne k svojmu zdraviu, šestdesiatku za koniec života

považovať nebude.

(Autor pracuje v Prognostickom ústave SAV)

Churchill a Nemecko.

Wintson Churchill ve své známé fultonské řeči v roce 1946 prohlásil: „Válka se nevedla jen kvůli tomu, aby se přemohl fašizmus v Německu (správne nacizmus), nýbrž o dobití německého exportního trhu. Kdybychom to chtěli, tak bychom v roce 1935 válce zabránili bez toho, že by padl jediný výstřel. Ale to nebylo naším přáním.“

Nebylo to přeřeknutí – týž Churchill při jiné příležitosti řekl: „Musíme si uvědomit, že tato válka není vedena proti Hitlerovi, nebo nacionálnímu socialismu, ale proti síle německého lidu,

která musí být navždy rozdrcena, bez ohledu na to, zdali je moc v rukou Hitlera a nebo páterů jezuitů.“

Tomáš Krzstlík: Zamlčené dějiny 2, Praha, Alfa Nakladatelství, 2010

Práve sme so synom Paľkom pomocou internetu kontrolovali citát z Churchillovej řeči vo Fultone. Tam sa sice hovorí, že vojnu s Nemeckom bolo možné odvrátiť v roku 1933, či 1935, ale nie je tam formulácia

"Válka se nevedla jen kvůli tomu, aby se přemohl fašizmus v Německu (správne nacizmus), nýbrž o dobití německého exportního trhu"

To je veľká diskrepancia a vyvstáva otázka, čo je pravda!

Vypočuli sme aj zvukový záznam z internetu a ten je zhodný s prepisom tej reči na internete. Zaujímavé skadial' to Krystlík zobrať. Chcem nahovoriť Paľka, aby o tom napísal do BL.

Rakúsko zaplavili profesionálni žobráci zo Slovenska

ČTK | 29. septembra 2010 15:40

Rakúnska polícia zadrážala v okolí Linzu v poslednom čase najmenej osem slovenských občanov za organizované žobranie. Napsala to agentúra APA. Podľa polície nejde o individuálne žiadosti o pomoc v nádzri, ale o starostlivo organizovanú akciu, ktorá podľa hornorakúskej zákonomusí ako organizovanie zbierky vopred povoliť príslušná obec. Polícia vyzýva občanov, aby takýmto ľuďom nič nedávali.

Ilustračné foto.

Autor: SHUTTERSTOCK

Podľa rakúskej agentúry účastníkov takýchto akcií privážajú autobusy, šéfovia im pridelia príslušné úseky obcí a škôl ich, čo majú hovoriť a ako sa tvári. Denník Oberösterreichische Nachrichten priniesol svedectvo istého podnikateľa, ktorý sledoval v diaľničnej reštaurácii v Ansfeldene podobné "rozdelenie úloh" skupine asi 25 ľudí privezených autobusom.

Dvaja veľmi dobre oblečení šéfovia údajne rozdali chudobe vyzerajúcim mužom, ženám i deťom rôzne kartičky a fotografie a udelili im pokyny, kam ísť žobrať. Žobrajúci ľudia sa potom rozptýlili po okolí. Hornorakúsky policajný riaditeľ Alois Lissl agentúre APA povedal, že tento konkrétny prípad je vraj typický. "Agresívne žobranie", ako mu policajti hovoria, je v súčasnosti veľmi rozšírené najmä v Linzi a okolí. Ľudí privezú autobusy prevažne zo Slovenska, tiahnu od domu k domu, historkami o svojej nádzri lákajú peniaze, a večer ich zas autobus odvezie domov. Nie je to ale masový jav, uviedol Lissl. V Linzi je situácia ešte stále výrazne lepšie než napríklad v Grazi, dodal.

V Hornom Rakúsku je podľa zákona potrebné pre každú zbierku vopred získať povolenie príslušnej obce. "Ročná máme v tejto veci asi 200 udani. Tento rok sme museli zadrážať už 40 osôb, pretože za porušenie tohto nariadenia nezaplatali príslušnú pokutu," uviedol námestník policajného riaditeľa mesta Linz Erwin Fuchs. Niektorí žobräci podľa neho v noci neodchádzali, ale prespávali v opustených továrenskej halách "v strašných hygienických podmienkach".

"Ked' sa takýmto ľuďom pozrieť do očí, prevládne vo vás súcit. Sú to úbožiaci, ktorí prakticky všetko musia odovzdať svojím šéfom," uviedol Fuchs. Napriek tomu odporúča žobrákom nič nedávať, pretože "zločinecké organizácie, ktoré na nimi stojia, naverbijú potom ešte viac chudákov zo Slovenska, z Rumunska a Bulharska.

http://spravy.pravda.sk/tlac.asp?r=sk_svet&c=A100929_154034_sk_svet_p29

30.09.2010

+++++

Prekliate peniaze?

Peniaze vznikli, aby ľuďom slúžili, aby im uľahčovali výmenu čohokoľvek. Lebo aký by bol ľudský život bez výmeny? Ako by sa roľník dostal k autu, výrobca auta k šatám a krajčír ku chlebu, keby nebolo výmeny? Podľa všetkého aj výmena ľudskej nesmrteľnosti za rajské ovocie (teda za rajčinu čiže paradajku) na začiatku biblických dejín, bola obchodom. Ako peniaz poslúžila paradajka, a spomedzi krovateľom obchodu bol... čierny pán s kopýtkom v podobe hada! Žeby sa práve tu začínať prekliatie peňazí? Môj starý otec poznal niekoľko príslorí, v ktorých na peniazoch nezostala ani suchá nitka. Napríklad: „Dze krest'an koscel postavi, tam čert so židom karčmu pristavuje.“ Alebo: „Hrišne peňeži idu do čerta...“

Dožili sme sa však časov, ked' platí iná pravda: „Kto bez peňazí chodí, toho psi obštia.“ Peniaze už neslúžia len na výmenu, ale predovšetkým na odčleňovanie sa jedných od druhých. A tak sa pomaly všetci a každý neusilujeme o nič iné, len o peniaze. Veľa peňazí a za každú cenu. To preto na bratislavskej katedrále visí reklama banky a naša najposvätnnejšia ustanovizeň vložila peniaze, s ktorými sa nesmelo podnikat', do kasy, z ktorej niet návratu. Striedajú sa vlády a ministri a štátni tajomníci a šéfovia fondov, ale reč je len a len o peniazoch, o korupcii, o zlodejstve. Ešte sa nová vláda poriadne ani neohrialá, a už sa hasí jeden škandál za druhým. Pretriasajú sa obchody, v ktorých štátni úradníci bez ostýchu sýpu peniaze do vlastných vreciek. Už musel odstúpiť šéf štátnej stávkovej kancelárie. Už sa dozvedáme, že máme fond fondov na podporu začínajúcich inovatívnych firiem, pod ktorým

sú ďalšie fondy, „PODSME“ či „NADSME“, ktoré majú právnu subjektivitu, a navzájom pouzatvárali také zmluvy, ktoré nedovoľujú vidieť, čo sa v nich deje. V prípade zverejnenia zmlúv hrozí pokuta 20 miliónov eur (viac ako 600 miliónov korún!). Komu hrozí pokuta? No predsa štátu, ktorý do fondov vložil 99 percent peňazí, ale nesmie vedieť, ako sa s nimi narába! Pretože štát tomu „nerozumie“. A odborník, „ktorý tomu rozumie“, s jedným percentom kapitálu o všetkom rozhoduje sám za 600-miliónovým múrom neviditeľnosť! Uveríte? Až závidím môjmu starému otcovi a aj mojej mame, že ich už podobné otázky netrápia. Ved' dokázali by pochopíť, že takýto mechanizmus mohol niekto vôbec vymyslieť!? A že má odvahu denne sa ukazovať v televízii a mať plné ústa otvorenosti, čestnosti, transparentnosti, slušnosti!?

A pritom práve on (oni) má (majú) vplyv na špeciálne tret'osektorové (a zároveň aj treťoradé) inštitúty, združenia, výkriky do tmy, ktoré ako kombajny počas žatvy skosia a vymlátia všetko, na čo ich chlebodarci nasmerujú. A sú ticho, ak by mali vymlátiť chlebodarcov. Ved' začudovala sa napríklad pani Venčeková či pani Syčavá aspoň raz nad najnovšími kauzami? Nuž a na našu smolu, ba veľké nešťastie pre národnú vec: do podobných vôd doplávala aj naša Matica. Aj s národným pokladom a s peniazmi, ktoré si do jej fondov uložili matiční investori pri kupónovej privatizácii? Noviny písu, že je to zlé, veľmi zlé s budúcnosťou Matice, že sa otriasa v základoch. Je to tak? Nevieme, či je to tak naozaj, lebo aj v Matici akoby existoval 600-miliónový mûr neviditeľnosti. Čas na riešenie sa však kráti. Aby nemuselo platiť: „Co jeden glupi popsuje, sto mudre řenapravja.“ Aj to hovoriel môj starý otec. Marián Tkáč 29. septembra 2010.

+++++

Aké signifikantné: Na Slovensku nie je druhá spisovateľka, ktorá by mohla súťažiť v predajnosti s touto...

Nechcem robiť nikomu reklamu, tobôž dajakej E. U.. Nasledujúci text skôr prikladám ako jednu z množstva ukážok, kam nás ten buldozér bulváru a antikultúry hrnie. Ukazuje sa, že tzv. slušným a úspešným človekom môže byť iba ten, kto nemá ani kúsoček z vlastnosti slušného človeka, ale je ochotný predávať slová na trhu márnosti. Obávam sa, že prostitútky na bratislavských uliciach sú v tomto prípade slušnejšie, lebo sa aspoň netvária ako dámy a to, čo robia, nenazývajú umením...

Milé dámy, chceli by ste si spravit' radosť alebo hľadáte darček pre kamarátku či známu? Máme pre vás **tip, ktorý zaručene poteší!** Prinášame vám **jedinečný Evitabox plný románov Evy Urbaníkovej, s úžasným diárom, v špeciálnom balení a to všetko exkluzívne len v Martinus.sk!**

Len pre Martinus.sk a EvitaStore bol vytvorený **špeciálny Evitabox! Súbor všetkých románov Evity Urbaníkovej v exkluzívnom balení a v limitovanom náklade!** Na Slovensku nie je druhá spisovateľka, ktorá by mohla v predajnosti súťažiť s **Evitou Urbaníkovou**. Z každého jej románu sa predali desaťtisíce kusov, **každý jej román je bestsellerom.**

Ako však všetci vieme, takéto knihy kolujú, požičiavajú sa, čítajú sa znova a znova. A to ich chatrnému papierovému obalu veľmi nesvedčí. Preto máte teraz unikátnu možnosť kúpiť si **všetky Evitine romány v tvrdej väzbe a to spolu s románom, ktorý v bežnom predaji nikdy neboli a ani nebude – Príliš osobná známost**. Okrem románov dostanete aj **unikátny**

diár na rok 2011, ktorý obsahuje najlepšie výroky a citáty z knižiek vydavateľstva Evitapress, fotografie, ktoré ešte nikdy neboli zverejnené a v diári nájdete aj ukážky toho, ako to vyzerá, keď Evita píše knihu. V každom diári bude aj **vlastnoručný Evitin podpis!** Knižky aj s diárom sú zabalené v elegantnom boxe, ktorý po vybratí obsahu môžete aj nadalej používať ako šperkovnicu alebo škatuľku na cenné veci. **To všetko nájdete len v Evitaboxe!**

Ešte vás zaujme? **Evitabox** je dokonalý darček (nielen) na Vianoce pre každú fanynku Evy Urbaníkovej! Objednajte si jedinečné "súborné dielo" Evy Urbaníkovej v exkluzívnom balení – len u nás!

+++++

Einstein Plagiator storocia.

Albert Einstein: Plagiarist of the Century?

Einstein plagiarised the work of several notable scientists in his 1905 papers on special relativity and E=mc2, yet the physics community has never bothered to set the record straight.

by Richard Moody Jr

Abstract

Proponents of Einstein have acted in a way that appears to corrupt the historical record. Albert Einstein (1879-1955), *Time* magazine's "Person of the Century", wrote a long treatise on special relativity theory (it was actually called "On the Electrodynamics of Moving Bodies", 1905a), without listing any references. Many of the key ideas it presented were known to Lorentz (for example, the Lorentz transformation) and Poincaré before Einstein wrote the famous 1905 paper.

As was typical of Einstein, he did not discover theories; he merely commandeered them. He took an existing body of knowledge, picked and chose the ideas he liked, then wove them into a tale about his contribution to special relativity. This was done with the full knowledge and consent of many of his peers, such as the editors at *Annalen der Physik*. The most recognisable equation of all time is E=mc². It is attributed by convention to be the sole province of Albert Einstein (1905). However, the conversion of matter into energy and energy into matter was known to Sir Isaac Newton ("Gross bodies and light are convertible into one another...", 1704). The equation can be attributed to S. Tolver Preston (1875), to Jules Henri Poincaré (1900; according to Brown, 1967) and to Olinto De Pretto (1904) before Einstein. Since Einstein never correctly derived E=mc² (Ives, 1952), there appears nothing to connect the equation with anything original by Einstein. Arthur Eddington's selective presentation of data from the 1919 eclipse so that it supposedly supported "Einstein's" general relativity theory is surely one of the biggest scientific hoaxes of the 20th century. His lavish support of Einstein corrupted the course of history. Eddington was less interested in testing a theory than he was in crowning Einstein the king of science.

The physics community, unwittingly perhaps, has engaged in a kind of fraud and silent conspiracy; this is the byproduct of simply being bystanders as the hyperinflation of Einstein's record and reputation took place. This silence benefited anyone supporting Einstein.

Introduction

Science, by its very nature, is insular. In general, chemists read and write about chemistry, biologists read and write about biology, and physicists read and write about physics. But they may all be competing for the same research dollar (in its broadest sense). Thus, if scientists wanted more money for themselves, they might decide to compete unfairly. The way they can do this is convince the funding agencies that they are more important than any other branch of science. If the funding agencies agree, it

could spell difficulty for the remaining sciences. One way to get more money is to create a superhero-a superhero like Einstein.

Einstein's standing is the product of the physics community, his followers and the media. Each group benefits enormously by elevating Einstein to icon status. The physics community receives billions in research grants, Einstein's supporters are handsomely rewarded, and media corporations like *Time* magazine get to sell millions of magazines by placing Einstein on the cover as "Person of the Century".

When the scandal breaks, the physics community, Einstein's supporters and the media will attempt to downplay the negative news and put a positive spin on it. However, their efforts will be shown up when Einstein's paper, "On the Electrodynamics of Moving Bodies", is seen for what it is: the consummate act of plagiarism in the 20th century.

Thou shalt not idol worship!

All science should be up for constant review. I really like Einstein, he described things in such a artful way. I could visualize it. It made me think. When I worked with the new physics I did not use Special Relativity, I used the Lorentz Transformations. I think Special Relativity is just a way of viewing things, it is not a series of workable formulas. From that standpoint, I think the plagiarism criticism of Einstein is unfair. The thing that put Einstein in the history books is E=mc². If no one published (not just suggested) that exact equation before Einstein then Einstein should get credit. That equation is an absolute necessity to all of the new physics, remove it and nothing gets done.

I would love it if Carezani is correct about the neutrinos being "mythical". They are such a nuisance that just muddy the waters. I like that Einstein was a pacifist, that should count for something. Keep the discussion going. Science is not a religion and must be able to stand up to scrutiny.

Lois Olson USA

[Search Aulis Online Google Site](#)

Apollo Research

Ongoing analysis of the Apollo imagery (recorded 1969-72) suggests that the lunar surface photographs were faked.

AULIS Online

Questioning accepted orthodoxy. Publishing Works and articles that 'fly in the face' of established thought. "He who seeks the truth must doubt everything." *Aristotle*

Special Relativity

Jules Henri Poincaré (1854-1912) was a great scientist who made a significant contribution to special relativity theory. The Internet Encyclopedia of Philosophy website states that Poincaré: (1) "sketched a preliminary version of the special theory of relativity"; (2) "stated that the velocity of light is a limit velocity" (in his 1904 paper from the *Bull. of Sci. Math.* 28, Poincaré indicated "a whole new mechanics, where the inertia increasing with the velocity of light would become a limit and not be exceeded"); (3) suggested that "mass depends on speed"; (4) "formulated the principle of relativity, according to which no mechanical or electromagnetic experiment can discriminate between a state of uniform motion and a state of rest"; and (5) "derived the Lorentz transformation".

It is evident how deeply involved with special relativity Poincaré was. Even Keswani (1965) was prompted to say that "As far back as 1895, Poincaré, the innovator, had conjectured that it is impossible to detect absolute motion", and that "In 1900, he introduced 'the principle of relative motion' which he later called by the equivalent terms 'the law of relativity' and 'the principle of relativity' in his book, *Science and Hypothesis*, published in 1902". Einstein acknowledged none of this preceding theoretical work when he wrote his unreferenced 1905 paper.

In addition to having sketched the preliminary version of relativity, Poincaré provided a critical part of the whole concept-namely, his treatment of local time. He also originated the idea of clock synchronisation, which is critical to special relativity.

Charles Nordman was prompted to write "They will show that the credit for most of the things which are currently attributed to Einstein is, in reality, due to Poincaré", and "...in the opinion of the Relativists it is the measuring rods which create space, the clocks which create time. All this was known by Poincaré and others long before the time of Einstein, and one does injustice to truth in ascribing the discovery to him".

Other scientists have not been quite as impressed with "Einstein's" special relativity theory as has the public. "Another curious feature of the now famous paper, Einstein, 1905, is the absence of any reference to Poincaré or anyone else," Max Born wrote in *Physics in My Generation*. "It gives you the impression of quite a new venture. But that is, of course, as I have tried to explain, not true" (Born, 1956). G. Burniston Brown (1967) noted, "It will be seen that, contrary to popular belief, Einstein played only a minor part in the derivation of the useful formulae in the restricted or special relativity theory, and Whittaker called it the relativity theory of Poincaré and Lorentz... "

Due to the fact that Einstein's special relativity theory was known in some circles as the relativity theory of Poincaré and Lorentz, one would think that Poincaré and Lorentz might have had something to do with its creation. What is disturbing about the Einstein paper is that even though Poincaré was the world's leading expert on relativity, apparently Einstein had never heard of him nor thought he had done anything worth referencing!

Poincaré, in a public address delivered in September 1904, made some notable comments on special relativity theory. "From all these results, if they are confirmed, would arise an entirely new mechanics...would be, above all, characterised by this fact that no velocity could surpass that of light...because bodies would oppose an increasing inertia to the causes, which would tend to accelerate their motion; and this inertia would become infinite when one approached the velocity of light... No more for an observer carried along himself in a translation, he did not suspect any apparent velocity could surpass that of light: and this would be then a contradiction, if we recall that this observer would not use the same clocks as a fixed observer, but, indeed, clocks marking 'local time'." (Poincaré, 1905)

Einstein, the Plagiarist

It is now time to speak directly to the issue of what Einstein was: he was first and foremost a plagiarist. He had few qualms about stealing the work of others and submitting it as his own. That this was deliberate seems obvious.

Take this passage from Ronald W Clark, *Einstein: The Life and Times* (there are no references to Poincaré here; just a few meaningless quotes). This is how page 101 reads: "'On the Electrodynamics of Moving Bodies'...is in many ways one of the most remarkable scientific papers that had ever been written. Even in form and style it was unusual, *lacking the notes and references which give weight to most serious expositions...*" (emphasis added).

Why would Einstein, with his training as a patent clerk, not recognise the need to cite references in his article on special relativity? One would think that Einstein, as a neophyte, would *overreference* rather than underreference.

Wouldn't one also expect somewhat higher standards from an editor when faced with a long manuscript that had obviously not been credited? Apparently there was no attempt at quality control when it was published in *Annalen der Physik*. Most competent editors would have rejected the paper without even reading it. At the barest minimum, one would expect the editor to research the literature to determine whether Einstein's claim

of primacy was correct.

Max Born stated, "The *striking* point is that it contains not a single reference to previous literature" (emphasis added) (Born, 1956). He is clearly indicating that the absence of references is abnormal and that, even by early 20th century standards, this is most peculiar, even unprofessional.

Einstein twisted and turned to avoid plagiarism charges, but these were transparent. From Bjerknes (2002), we learn the following passage from James MacKaye: "Einstein's explanation is a dimensional disguise for Lorentz's... Thus Einstein's theory is not a denial of, nor an alternative for, that of Lorentz. It is only a duplicate and disguise for it... Einstein continually maintains that the theory of Lorentz is right, only he disagrees with his 'interpretation'. Is it not clear, therefore, that in this [case], as in other cases Einstein's theory is merely a disguise for Lorentz's, the apparent disagreement about 'interpretation' being a matter of words only?"

Poincaré wrote 30 books and over 500 papers on philosophy, mathematics and physics. Einstein wrote on mathematics, physics and philosophy, but claimed he had never read Poincaré's contributions to physics.

Yet many of Poincaré's ideas – for example, that the speed of light is a limit and that mass increases with speed – wound up in Einstein's paper "On the Electrodynamics of Moving Bodies" without being credited.

Einstein's act of stealing almost the entire body of literature by Lorentz and Poincaré to write his document raised the bar for plagiarism. In the information age, this kind of plagiarism could never be perpetrated indefinitely, yet the physics community has still not set the record straight.

In his 1907 paper, Einstein spelled out his views on plagiarism: "It appears to me that it is the nature of the business that what follows has already been partly solved by other authors. Despite that fact, since the issues of concern are here addressed from a new point of view, I am entitled to leave out a thoroughly pedantic survey of the literature..." With this statement, Einstein declared that plagiarism, suitably packaged, is an acceptable research tool.

Here is the definition of "to plagiarise" from an unimpeachable source, Webster's *New International Dictionary of the English Language*, Second Edition, Unabridged, 1947, p. 1,878: "To steal or purloin and pass off as one's own (the ideas, words, artistic productions, etc. of one another); *to use without due credit the ideas, expressions or productions of another. To commit plagiarism*" (emphasis added). Isn't this exactly what Einstein did?

Giving due credit involves two aspects: timeliness and appropriateness. Telling the world that Lorentz provided the basis for special relativity 30 years after the fact is not timely (see below), is not appropriate and is not giving due credit. Nothing Einstein wrote ex post facto with respect to Lorentz's contributions alters the fundamental act of plagiarism.

The true nature of Einstein's plagiarism is set forth in his 1935 paper, "Elementary Derivation of the Equivalence of Mass and Energy", where, in a discussion on Maxwell, he wrote, "The question as to the independence of those relations is a natural one because the *Lorentz transformation, the real basis of special relativity theory...*" (emphasis added).

So, Einstein even acknowledged that the Lorentz transformation was the real basis of his 1905 paper. Anyone who doubts that he was a plagiarist should ask one simple question: "What did Einstein know, and when did he know it?" Einstein got away with premeditated plagiarism, not the incidental plagiarism that is ubiquitous (Moody, 2001).

The History of E=mc²

Who originated the concept of matter being transformed into energy and vice versa? It dates back at least to Sir Isaac Newton (1704). Brown (1967) made the following statement: "Thus gradually arose the formula $E = mc^2$, suggested without general proof by Poincaré in 1900".

One thing we can say with certainty is that Einstein did not originate the equation $E=mc^2$. Then the question becomes: "Who did?" Bjerknes (2002) suggested as a possible candidate S Tolver Preston, who "formulated atomic energy, the atom bomb and superconductivity back in the 1870s, based on the formula $E=mc^2$ ".

In addition to Preston, a major player in the history of $E = mc^2$ who deserves much credit is Olinto De Pretto (1904). What makes this timing so suspicious is that Einstein was fluent in Italian, he was reviewing papers written by Italian physicists and his best friend was Michele Besso, a Swiss Italian. Clearly, Einstein (1905b) would have had access to the literature and the competence to read it. In "Einstein's $E=mc^2$ 'was Italian's idea'" (Carroll, 1999). We see clear evidence that De Pretto was ahead of Einstein in terms of the formula $E = mc^2$.

In terms of his understanding the vast amount of energy that could be released with a small amount of mass, Preston (1875) can be credited with knowing this before Einstein was born. Clearly, Preston was using the $E = mc^2$ formula in his work, because the value he determined – e.g., that one grain could lift a 100,000-ton object up to a height of 1.9 miles – yields the equation $E=mc^2$.

According to Ives (1952), the derivation Einstein attempted of the formula $E=mc^2$ was fatally flawed because Einstein set out to prove what he assumed. This is similar to the careless handling of the equations for radioactive decay which Einstein derived. It turns out that Einstein mixed kinematics and mechanics, and out popped the neutrino. The neutrino may be a mythical particle accidentally created by Einstein (Carezani, 1999). We have two choices with respect to neutrinos: there are at least 40 different types or there are zero types. Occam's razor rules here.

The Eclipse of 1919

There can be no clearer definition of scientific fraud than what went on in the Tropics on May 29, 1919. What is particularly clear is that Eddington fudged the solar eclipse data to make the results conform to "Einstein's" work on general relativity. Poor (1930), Brown (1967), Clark (1984) and McCausland (2001) all address the issues surrounding this eclipse.

What makes the expeditions to Sobral and Principe so suspect is Eddington's zealous support of Einstein, as can be seen in his statement, "By standing foremost in testing, and ultimately *verifying* the 'enemy' theory, our national observatory kept alive the finest traditions of science..." (emphasis added) (Clark, 1984). In this instance, apparently Eddington was *not* familiar with the basic tenets of science. His job was to collect data not verify Einstein's theories.

Further evidence for the fraud can be deduced from Eddington's own statements and the introduction to them provided by Clark (*ibid.*, p. 285): "May 29 began with heavy rain, which stopped only about noon. Not until 1.30 pm when the eclipse had already begun did the party get its first glimpse of the sun: 'We had to carry out our programme of photographs on *faith...*'" (emphasis added). Eddington reveals his true prejudice: he was willing to do anything to see that Einstein was proved right. But Eddington was not to be deterred: "It looked as though the effort, so far as the Principe expedition was concerned, might have been abortive"; "We developed the photographs, two each night for six nights after the eclipse... The cloudy weather upset my plans and *I had to treat the measures in a different way from what I intended; consequently I have not been able to make any preliminary announcement of the result*" (emphasis added) (Clark, *ibid.*).

Actually, Eddington's words speak volumes about the result. As soon as he found a shred of evidence that was consistent with "Einstein's" general relativity theory, he immediately proclaimed it as proof of the theory. Is this science?

Where were the astronomers when Eddington presented his findings? Did anyone besides Eddington actually look at the photographic plates? Poor did, and he completely repudiated the findings of Eddington. This should have given pause to any ethical scientist.

Here are some quotes from Poor's summary: "The mathematical formula, by which Einstein calculated his deflection of 1.75 seconds for light rays passing the edge of the sun, is a well known and simple formula of physical optics"; "*Not a single one the fundamental concepts* of varying time, or warped or twisted space, of simultaneity, or of the relativity of motion *is in any way involved in Einstein's prediction of, or formulas for, the deflection of light*"; "The many and elaborate eclipse expeditions have, therefore, been given a fictitious importance. Their results can neither prove nor disprove the relativity theory... (emphasis added) (Poor, 1930).

From Brown (1967), we learn that Eddington could not wait to get out to the world community that Einstein's theory was confirmed. What Eddington based this on was a premature assessment of the photographic plates. Initially, stars did "appear" to bend as they should, as required by Einstein, but then, according to Brown, the unexpected happened: several stars were then observed to bend in a direction transverse to the expected direction and still others to bend in a direction opposite to that predicted by relativity.

The absurdity of the data collected during the Eclipse of 1919 was demonstrated by Poor (1930), who pointed out that 85% of the data were discarded from the South American eclipse due to "accidental error", i.e., it contradicted Einstein's scale constant. By a strange coincidence, the 15% of the "good" data were consistent with Einstein's scale constant. Somehow, the stars that did not conform to Einstein's theories conveniently got temporarily shelved-and the myth began.

So, based on a handful of ambiguous data points, 200 years of theory, experimentation and observation were cast aside to make room for Einstein. Yet the discredited experiment by Eddington is still quoted as gospel by Stephen Hawking (1999). It is difficult to comprehend how Hawking could comment that "The new theory of curved space-time was called general relativity... It was confirmed in spectacular fashion in 1919, when a British expedition to West Africa observed a slight shift in the position of stars near the sun during an eclipse. Their light, as Einstein had predicted, was bent as it passed the sun. Here was direct evidence that space and time were warped". Does Hawking honestly believe that a handful of data points, massaged more thoroughly than a side of Kobe beef, constitutes the basis for overthrowing a paradigm that had survived over two centuries of acid scrutiny?

The real question, though, is: "Where was Einstein in all this?" Surely, by the time he wrote his 1935 paper, he must have known of the work of Poor: "The actual stellar displacements, if real, do not show the slightest resemblance to the predicted Einstein deflections: they do not agree in direction, in size, or the rate of decrease with distance from the sun". Why didn't he go on the record and address a paper that directly contradicted his work? Why haven't the followers of Einstein tried to set the record straight with respect to the bogus data of 1919?

What makes this so suspicious is that both the instruments and the physical conditions were not conducive to making measurements of great precision. As pointed out in a 2002 Internet article by the British Institute of Precise Physics, the cap cameras used in the expeditions were accurate to only 1/25th of a degree. This meant that just for the

cap camera uncertainty alone, Eddington was reading values over 200 times too precise.

McCausland (2001) quotes the former Editor of Nature, Sir John Maddox: "They [Crommelin and Eddington] were bent on measuring the deflection of light..."; "What is not so well documented is that the measurements in 1919 were not particularly accurate"; "In spite of the fact that experimental evidence for relativity seems to have been very flimsy in 1919, Einstein's enormous fame has remained intact and his theory has ever since been held to be one of the highest achievements of human thought" (emphasis added).

It is clear that from the outset that Eddington was in no way interested in testing "Einstein's" theory; he was only interested in confirming it. One of the motivating factors in Eddington's decision to promote Einstein was that both men shared a similar political persuasion: pacifism. To suggest that politics played no role in Eddington's glowing support of Einstein, one need ask only the question: "Would Eddington have been so quick to support Einstein if Einstein had been a hawk?" This is no idle observation. Eddington took his role as the great peacemaker very seriously. He wanted to unite British and German scientists after World War I. What better way than to elevate the "enemy" theorist Einstein to exalted status? In his zeal to become peacemaker, Eddington lost the fundamental objectivity that is the essential demeanour of any true scientist. Eddington ceased to be a scientist and, instead, became an advocate for Einstein.

The obvious fudging of the data by Eddington and others is a blatant subversion of scientific process and may have misdirected scientific research for the better part of a century. It probably surpasses the Piltdown Man as the greatest hoax of 20th-century science. The BIPP asked, "Was this the hoax of the century?" and exclaimed, "Royal Society 1919 Eclipse Relativity Report Duped World for 80 Years!" McCausland stated that "In the author's opinion, the confident announcement of the decisive confirmation of Einstein's general theory in November 1919 was not a triumph of science, as it is often portrayed, but one of the most unfortunate incidents in the history of 20th-century science".

It cannot be emphasised enough that the Eclipse of 1919 made Einstein, Einstein. It propelled him to international fame overnight, despite the fact that the data were fabricated and there was no support for general relativity whatsoever. This perversion of history has been known about for over 80 years and is still supported by people like Stephen Hawking and David Levy.

Summary and Conclusions

The general public tends to believe that scientists are the ultimate defenders of ethics, that scientific rigour is the measure of truth. Little do people realise how science is conducted in the presence of personality.

It seems that Einstein believed he was above scientific protocol. He thought he could bend the rules to his own liking and get away with it; hang in there long enough and his enemies would die off and his followers would win the day. In science, the last follower standing wins-and gets to write history. In the case of Einstein, his blatant and repeated dalliance with plagiarism is all but forgotten and his followers have borrowed repeatedly from the discoveries of other scientists and used them to adorn Einstein's halo.

Einstein's reputation is supported by a three-legged stool. One leg is Einstein's alleged plagiarism. Was he a plagiarist? The second leg is the physics community. What did they know about Einstein and when did they know it? The third leg is the media. Are they instruments of truth or deception when it comes to Einstein? Only time will tell. The physics community is also supported by a three-legged stool. The first leg is

Einstein's physics. The second leg is cold fusion. The third leg is autodynamics. The overriding problem with a three-legged stool is that if only one leg is sawn off, the stool collapses. There are at least three very serious disciplines where it is predictable that physics may collapse.

Science is a multi-legged stool. One leg is physics; a second leg is the earth sciences; a third, biology; and a fourth, chemistry (e.g., cold fusion). What will happen if, for the sake of argument, physics collapses? Will science fall?

References

- Bjerknes, C.J. (2002), *Albert Einstein: The Incorrigible Plagiarist*, XTX Inc., Dowers Grove.
- Born, M. (1956), *Physics in My Generation*, Pergamon Press, London, p. 193.
- Brown, G. Burniston (1967), "What is wrong with relativity?", Bull. of the Inst. of Physics and Physical Soc., pp. 71-77.
- Carezani, R. (1999), *Autodynamics: Fundamental Basis for a New Relativistic Mechanics*, SAA, Society for the Advancement of Autodynamics.
- Carroll, R., "Einstein's $E = mc^2$ 'was Italian's idea'", *The Guardian*, November 11, 1999.
- Clark, R.W. (1984), *Einstein: The Life and Times*, Avon Books, New York.
- De Pretto, O. (1904), "Ipotesi dell'etere nella vita dell'universo", Reale Istituto Veneto di Scienze, Lettere ed Arti, Feb. 1904, tomo LXIII, parte II, pp. 439-500.
- Einstein, A. (1905a), "Zur Elektrodynamik bewegter Korper" ("On the Electrodynamics of Moving Bodies"), *Annalen der Physik* 17:37-65.
- Einstein, A. (1905b), "Does the Inertia of a Body Depend on its Energy Content?", *Annalen der Physik* 18:639-641. Einstein, A. (1907), "Uber die vom Relativitatsprinzip geforderte Tragheit der Energie", *Annalen der Physik* 23(4):371-384 (quote on p. 373).
- Einstein, A. (1935), "Elementary Derivation of the Equivalence of Mass and Energy", *Bull. Amer. Math. Soc.* 61:223-230 (first delivered as The Eleventh Josiah Willard Gibbs Lecture at a joint meeting of the American Physical Society and Section A of the AAAS, Pittsburgh, December 28, 1934).
- Hawking, S., "Person of the Century", Time magazine, December 31, 1999.
- Ives, H.E. (1952), "Derivation of the Mass-Energy Relation", *J. Opt. Soc. Amer.* 42:540-543.
- Keswani, G.H. (1965), "Origin and Concept of Relativity", *Brit. J. Phil. Soc.* 15:286-306.
- Mackaye, J. (1931), *The Dynamic Universe*, Charles Scribner's Sons, New York, pp. 42-43.
- Maddox, J. (1995), "More Precise Solarlimb Light-bending", *Nature* 377:11.
- Moody, R., Jr (2001), "Plagiarism Personified", *Mensa Bull.* 442(Feb):5.
- Newton, Sir Isaac (1704), *Opticks*, Dover Publications Inc., New York, p.cxv.
- Nordman, C. (1921), *Einstein et l'univers*, translated by Joseph McCabe as "Einstein and the Universe", Henry Holt and Co., New York, pp. 10-11, 16 (from Bjerknes, 2002).
- Poincaré, J.H. (1905), "The Principles of Mathematical Physics", *The Monist*, vol. XV, no. 1, January 1905; from an address delivered before the International Congress of Arts and Sciences, St Louis, September 1904.
- Poor, Cl. (1930), "The Deflection of Light as Observed at Total Solar Eclipses", *J. Opt. Soc. Amer.* 20:173-211.
- The Internet Encyclopedia of Philosophy, Jules Henri Poincaré (1854-1912), at <http://www.utm.edu/research/iep/p/poincare.htm>.
- Webster, N. (1947), *Webster's New International Dictionary of the English Language*, Second Edition, Unabridged, p. 1878.

Berne NY 12023 USA
Email: Slmrea@aol.com

+++++

Uz to raz bolo. Opera v Merkete.
http://www.youtube.com/watch?v=_zmwRitYO3w

9 konštatovaní

1. Zanechat' alkohol je dobrá vec... oveľa horšie však je, keď sa nepamätaš kde.
2. Ked' sa po 2 daždivých a sychravých dňoch zobudíš do slnenčného rána je urcite pondelok
3. Ženy, ktoré si myslia, že mužov dostanú cez ich žalúdok, mýlia sa o cca 20 cm.
4. Hovorí sa, že muži neustále myslia na sex. To nie je pravda, veľakrát ich napadne aj pivo.
5. Dámy, Ked' ste si už obľúbili kávu bez kofeínu, colu bez cukru a cigarety bez nikotínu, prečo neobľubujete aj impotentov?
6. V mojom byte som si dal spraviť strešné okno. Tí, čo bývajú nado mnou sa dosť nahnevali.
7. S manželkou sa vždy držíme za ruky, keď ideme von. Ked' ju pustím, okamžite niečo nakupuje...
8. Neviem, čo by som si počal bez mojej ženy. Ale aj tak je to pekná predstava.
9. V mladosti som mal 4 ohybné údy a 1 pevný, dnes mám pevné údy 4 a ohybný 1.

+++++

Malovanie do piesku <http://video.yahoo.com/watch/5771163/15113200>

Ve vyšším zájmu

Článek ve Zvědavci (<http://www.zvedavec.org>)

URL adresa článku:

<http://www.zvedavec.org/komentare/2010/10/3983-ve-vyssimzajmu.htm>

Vladimír Stwora (1.10.2010)

Každý, kdo někdy jednal s českými úřady, zná jejich laxnost, pomalost, nepružnost. Věci, které by mohly a měly být řešeny rychle, se vlečou, rozhodnutí padají pomalu a bývají doručena zúčastněným stranám na poslední možnou chvílku. Takto to bývá skoro norma a zdá se, že není nic, co by popohnalo českého úředníka k většímu výkonu. Pokud... pokud za tím není *vyšší zájem*. To se naopak někdy člověk nestačí divit.

Minulý týden ve čtvrtek 23. září dostal můj advokát rozhodnutí Krajského soudu o zrušení osvobožujícího rozsudku. Současně s

ním přišlo i rozhodnutí o konání hlavního přelíčení na 1. listopadu.

Psal jsem o tom v předchozím článku **Krajský soud zrušil osvobožující rozsudek**. Dovolím si zde zopakovat bod 3 z dopisu mého advokáta:

3)Tato soudkyně nařídila jednání na 1. 11. 2010 v představě, že budeme souhlasit s tím, že vlastně se již nebude nic projednávat, pouze se přečtou protokoly z předchozího jednání a rozhodne se. Máme se vyjádřit do 10 dnů zda s tím souhlasíme.

Požádal jsem pana doktora Matznera, aby soudu sdělil, že s přečtením nesouhlasíme, a že chceme hlavní líčení. To bylo v pátek 24. září. Počítal jsem s tím, že soud vyčká našeho rozhodnutí a následně nejspíše určí pozdější termín konání soudu tak, abych stihl doletět z Kanady včas.

Pak přišel víkend a v úterý 28. jsem měl ve schránce předvolání k hlavnímu líčení. Oni počítali s tím, že nebudeme souhlasit s čtením protokolu a rovnou poslali předvolání k soudu expres rekomando současně s dopisem mému advokátovi a dokonce správně na mou kanadskou adresu. :) Klobouk dolů před takovým výkonem. Je vidět, že když se chce, tak to jde. Nebo když někdo tlačí, aby to šlo. :D

Takže hlavní líčení bude 1. listopadu, jak rozhodla moje nová soudkyně JUDr. Lenka Mrázková PhD. Budu tam. Letenku už mám koupenou.

Čas a místo konání ještě upřesním týden před hlavním líčením. Sledujte Zvědavce, vy, kteří chcete přijít. Jste samozřejmě zvaní všichni, je to pro mě obrovská morální pomoc.

Sbírka na právní pomoc pro Zvědavce utěšeně pokračuje. Za pouhé čtyři dny se sešlo skoro 20 tisíc. Děkuji osobně panu M., který poslal 10 tisíc korun, a prosím ho, aby se na Zvědavci zaregistroval, pokud ještě není, a poslal mi obratem svůj nick. Není fair, aby platil a neměl při tom ani přístup do placené části. Dále prosím pána, který poslal předplatné na půl roku, ale neuvedl ani jméno, ani přezdívku ani variabilní symbol, aby se mi ozval. Jméno, kterým se podepsal, není mezi zaregistrovanými. Nemohu dát předplatné, když nevím komu.

Děkuji i za krásné dopisy, které mi chodí. Ocituji kousek z dopisu ze Slovenska, nemám od té paní svolení, ale snad se nebude zlobit:

Verím, že „chlieb, pustený po vodách sa k nám vráti“ a že aj Vám sa raz začne vracaať to dobré, čo pre ľudí robíte tým, že im hovoríte pravdu a otvárate oči slepým a naivným.

Lebo je skutočne fakt, že pravda nás oslobodí a kto nemá pravdu, žije v tme.

Bojovať na strane pravdy má zmysel a Vy ten boj musíte vyhrat. Zlo nakoniec bude porazené.

Tomu verím z celého srdca a to Vám prajem.

A kousek z jiného dopisu z ČR:

...vzpomínám si na to zasedání soudu, který Vás osvobodil, jak byl zaplněný lidmi, kteří přišli, aby Vás

podpořili, lidmi, kteří se nebáli Vás veřejně podpořit.
Před vynesením rozsudku jsem všichni ztichli v
obavách, jaký bude rozsudek. Pak se nám všem ulevilo.

Já si pomyslel, tak vida, spravedlnost přece jen může
zvítězit. I v naší zemi. A měl jsem z toho krásný pocit.

Ted' mám ale zase obavy, že to možná byla jen iluze.

Držím Vám palce, na soud Vás rozhodně přijdu zase
podpořit ... Zvědavce považuji za jeden z mála ostrůvků
skutečné svobody slova v naší zemi. Díky za to.

Tyhle dopisy mi velmi pomáhají, jsou morální podporou a hnacím
motorem. Vy víte, že nejde jen o Zvědavce. Jde o základní právo
člověka pochybovat a své pochybnosti vyjádřit veřejně, jde o to, co
[Čulík v BL a Petr Pithart](#) nazvali *snahou politiků uzákoňovat
minulost*, jde o elementární lidskou svobodu. O to se tady hraje.

Když prohraji já, prohráli jsme všichni.

Vy, kteří si to uvědomujete, a kterým není lhostejná míra naší
svobody a stav naší zákonnosti (čert vem tento server), prosím,
nepřestávejte posílat své příspěvky, ty peníze ještě nestačí. Někdo se
v jednom diskuzním příspěvku ptal, jak velké náklady asi budu mít.
Nepustil jsem ten příspěvek, protože byl u jiného článku a tedy off
topic, ale pokusím se na něj reagovat zde.

Opravdu nevím, na kolik mě ten soud přijde. Jen letenka do ČR stojí
zhruba 20 tisíc. Pokud prohraji, soud mi může uložit mimo pokutu i
zaplacení soudních výloh. Netroufám si říct, na kolik to vyjde. A
pak je tady jako stěžejní položka – můj advokát. I zde je velmi těžké
odhadnout, jaké budou jeho náklady, protože ani on sám ještě neví,
co všechno budeme muset dělat a kolik času tomu bude muset
věnovat.

Předpokládám, že konečná částka se bude pohybovat ve stovkách
tisíc korun. Zda to bude sto, dvě stě tisíc nebo více teď nelze říct.

Věřím, že mě v tom nenecháte.

© 2010-1999 Vladimír Stwora

Článek je možno dále šířit, pokud bude uveden odkaz na původní zdroj a autor.

+++++

Svět zachvátila epidemie nedostatku vitamínu D

2010-03-16 [Zo sveta](#)

Po celém moderním světě se šíří epidemie nedostatku vitamínu D, a je to epidemie tak hluboká a závažná, že epidemie prasečí chřipky H1N1 vypadá ve srovnání s tím jako rýma. Nedostatek vitamínu D je tak rozšířen, že je to alarmující, a je také základní příčinou mnoha dalších vážných nemocí jako rakovina, cukrovka, osteoporéza a srdeční choroby. Nová studie publikovaná v březnu 2010 v časopise *Journal of Clinical Endocrinology and Metabolism* zjistila, že 59% populace má nedostatek vitamínu D. Navíc asi 25% z toho má extrémně nízkou úroveň vitamínu D. Vedoucí autor studie, dr. Richard Kremer z Centra zdraví univerzity v McGill řekl: „*Abnormální úrovně vitamínu D jsou spjaty s celým spektrem nemocí, včetně rakoviny, osteoporézy a cukrovky, a rovněž s kardiovaskulárními a autoimunitními chorobami.*“

Tato nová studie rovněž dokumentuje jasné spojení mezi nedostatkem vitamínu D a uloženým tělesným tukem. To podporuje teorii, kterou obhajuji na NaturalNews již mnoho let: [sluneční](#)

záření podporuje ztrátu tělesného tuku. Vitamín D je možným hormonálním mechanismem, s nímž tento jev ztráty tuku pracuje.

Vědecká bádání o vitamínu D dávají ještě lepší výsledky...

Aktivátor imunitního systému

Nedávné výzkumy provedené na univerzitě v Kodani objevily, že **vitamín D aktivuje imunitní systém** tím, že „vyzbrojí“ T buňky k boji proti infekci.

Tento výzkum zjistil, že bez vitamínu D je imunitní systém T buněk neaktivní a poskytuje jenom malou nebo žádnou ochranu proti napadení mikroorganismy a viry. Ale s vitamínem D v krevním řečišti se tyto buňky „ozbrojí“ a začnou vyhledávat větřelce, které zničí a vyloučí z těla.

Jinými slovy, vitamín D účinkuje tak trochu jako klíček v zapalování vašeho auta: auto nepojede, pokud neotočíte klíčkem a nenastartujete motor. Podobně ani váš imunitní systém nebude pracovat, pokud nebude biochemicky aktivován vitamínem D. Pokud se setkáte se zimní chřipkou ve stavu nedostatku vitamínu D, váš imunitní systém je v podstatě proti sezónní chřipce bezbranný. Proto lidé, kteří onemocní, jsou ti, kteří jsou stále pod střechou, pracují pod střechou a žijí v chronickém nedostatku vitamínu D.

Proto také prakticky všichni lidé, kteří zemřeli na H1N1, měli chronický nedostatek vitamínu D. V podstatě neměli žádnou ochranu svým imunitním systémem a byli tak snadným cílem pro prasečí chřipku.

Tato zjištění o tom, že vitamín D „vyzbrojuje“ imunitní systém, byla publikována v Nature Immunology. Vědci v komentářích řekli: „Vědci vědí již dlouho, že **vitamín D je důležitý pro absorpci kalcia**, a že tento vitamín také souvisí s nemocemi jako je rakovina a roztroušená skleróza, ale neuvědomili jsme si, jak rozhodující je tento vitamín pro aktivaci imunitního systému – teď už to víme.“

Lidé trpící rakovinou a lidé s roztroušenou sklerózou a osteoporézou mají vždy těžký nedostatek vitamínu D.

(Viz UK Telegraph, odkaz pod článkem).

Vlastní vsuvka o vitaminu D :

VITAMIN D

Kupuju rybí tuk a EPAVIT .Denní potřeba 5.000 mj. = cca 125 µg.

Napomáhá vstřebávání vápníku, jeho uchování a využití. Pomáhá uklidňovat nervy, snížit citlivost na bolest, křehnutí kostí, hojení zlomenin, snížit výskyt křivice, zubního kazu, prevence rakoviny, roztroušené sklerozy, nemoci ledvin, degenerativních nemocí, ...

Svou přítomností v organizmu vitamin D snižuje pravděpodobnost vzniku rakoviny na polovinu až tři čtvrtiny.

Nedostatek D :

Návaly tepla, noční pocení, křeče v nohách, dráždivost, nervozita, duševní deprese jsou mylně považovány jen za známky přechodu. Ve skutečnosti jsou důsledkem nedostatku vitamínu D a vápníku + hořčíku, jejichž spotřeba je v období přechodu zvýšená.

Po uplynutí několika měsíců **špatně sedí umělý chrup**. Obvykle to není vina zubaře, ale chybou výživy. Že kosti i sanice mění svůj tvar může mít na vině též nedostatek vitaminu D.

V dnešních reklamách, ale i v některých lékařských knihách uvádí se, že vitamin D vzniká sluněním v kůži. Ne v kůži, ale vzniká v mastnotě na kůži. A to jen tehdy, pokud vzduch není příliš vlhký a pokud jsme se ani před sluněním či po opalování neumývali a tím nesmyli kožní mastnotu. Vitamin D se vytvořil v kožní mastnotě a postupně se z ní vstřebává kůži do těla. Tato kožní mastnota se dokonce velmi lehce smyje studenou vodou.

Proto nemá význam se slunit, když se vzápěti umyjeme anebo jsme předtím kožní mastnotu smyli.

Vstřebatelnost :

Vitamin D může být vstřebán do krve jen za přítomnosti tuku. Dítě do 12 let synthetické D nevstřebá.

Stravování :

Denní dávka 5.000 mj by byla krytá konzumací cca 200 vajec. Slunit se neumíme. Kupuju Rybí tuk a EPAVIT v lékárně. Ale 1 tobolka třeba Noventis výrobku obsahuje pouze 26 mj denní dávky.

Prakticky jediným zdrojem vitaminu D je rybí tuk. Rybí tuk co do účinnosti zvláště u dětí není možné ničím nahradit. Syntetickou pilulkou dítě do 12 let nevstřebá. Do šesti let dítě nedokáže vyloučit alkohol, podobně jako pes toxicní thiobromin, který mu dáváme v čokoládě. Jedna celá čokoláda na vaření psa zabije !

Denní dávka :

Zdravý dospělý 5.000 mj tedy ekvivalentně 125 mikrogramů. Tedy plnou polévkovou lžíci rybího tuku. Batoleti do 1 roku stačí půl čajové lžičky rybího tuku = 1.000 mj; děti do 8 let celou čajovou lžíčku = 2.000 mj, do dospělosti 2 čajové lžičky = 4000 jednotek.

Rybí tuk má být v ledničce . Podávat nejlépe s mlékem. Toxicita u rybího tuku nebyla pozorována.

Přechod do toxicity u syntetického D lze pozorovat při konzumaci po delší dobu 25.000 mj u dospělých, u dětí do 8 let dávky nad 1.000 mj. Autorka knihy slavná Dr.Adelle Davis sama přispívá svému organismu třemi lžíčemi rybího tuku = 15000 mj denně spolu s litrem mléka a navíc 1 gramem vápníku.

Toxicita byla pozorována u syntetického vitaminu D v uvedených dávkách, ale prakticky nebyla zjištěna u rybího tuku.

Toxicitě syntetického D lze předejít zvýšenými dávkami vitaminu C a E anebo cholinu .

Toxicita D se zvyšuje při nedostatku vitaminu E nebo vápníku. E vitamin je dobré konzumovat nejlépe alespoň o půl hodiny dříve, než se najíme stravou obsahující železo.

Nebot' železo E vitamin v těle nevstřebaný ničí.

Konec vlastní vsuvky.

Pokračování článku ZE SVĚTA:

Zdá se, že CDC - **Rakovinová Společnost** (co je CDC viz.pozn.dole) a WHO jsou v absolutní nevědomosti o tomto výzkumu, jinak by doporučily vitamín D k boji proti nedávné pandemii H1N1, spíše než vakcíny. Vitamín D by byl daleko efektivnějším (a méně nákladným) prostředkem na obranu proti pandemii než vakcíny, zejména když vakcíny

nemohou fungovat, když na ně imunitní systém nereaguje, a imunitní reakce vyžaduje přítomnost vitamínu D!

Zatímco vakcíny mají nežádoucí vedlejší účinky jako např. těžké neurologické poruchy u některých příjemců, jediným „vedlejším účinkem“ vitamínu D je, že je prevencí proti 77% veškerých rakovin. <http://www.naturalnews.com/021892.html>

Společný jmenovatel nemocí

Dle nového výzkumu se stává stále jasnějším, že nedostatek vitamínu D může být společným jmenovatelem pro většinu ničivých moderních degenerativních nemocí. Pacienti se selháním ledvin téměř všeobecně mají nedostatek vitamínu D a rovněž tak pacienti s cukrovkou. **Lidé trpící rakovinou a lidé s roztroušenou sklerózou a osteoporézou mají vždy těžký nedostatek vitamínu D.**

Ve skutečnosti nedostatek vitamínu D může být základní příčinou, proč je totikdegenerativních nemocí, a náprava tohoto nedostatku v celé populaci by mohla zničit zisky „průmyslu péče o nemocné“, který dnes vládne západní medicíně.

Jinými slovy, když se lidé dovědí o vitamínu D, rakovinový průmysl zaznamená kritické ztráty zisku (vitamín D zabrání 4 případům rakoviny z 5.)

Zřejmě proto tak mnoho podniků a organizací, které závisí na rakovině (a dalších nemozech) svou autoritou a mocí aktivně bojují proti informacím o vitamínu D. Například Státní institut pro rakovinu- NCI, který je jednou z nejbohatších neziskových společností, aktivně provozuje celostránkové reklamy, které se snaží odstrašit lidi od slunce, aby zůstali ve stavu nedostatku vitamínu D.

Tento stav nedostatku shodou okolností slouží i mocenským zájmům NCI tím, že zajišťuje, aby lidé pátrali po záhadách rakoviny, i když je k dispozici léčba zdarma (slunce).

Podobně FDA nechce, aby se lidé dověděli o vitamínu D, protože informovaní spotřebitelé by nevyhnutelně brali více potravinových doplňků s vitamínem D a tím by předcházeli veškerým nemocem, s nimiž farmaceutický průmysl počítá pro své monopolní zisky. Každý pacient, který bere vitamín D, znamená o jednoho pacienta méně, který by platil za léky proti rakovině, cukrovce a srdečním chorobám.

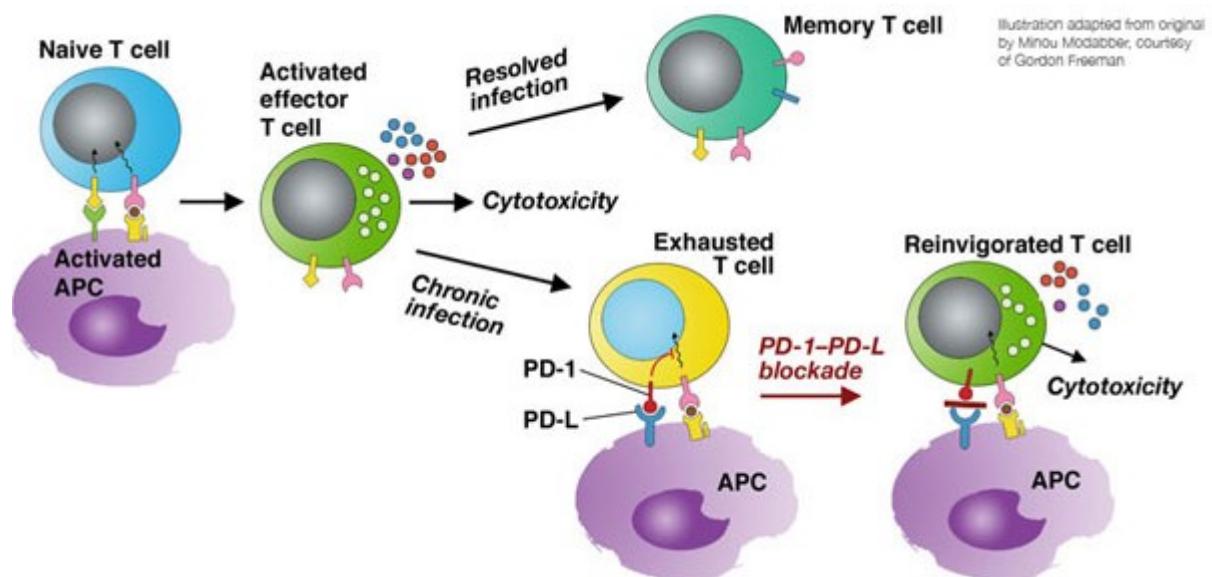
Podobně i další neziskové organizace rakovinového průmyslu nechtějí, aby se lidé dověděli pravdu o vitamínu D. Raději chtějí dále prodávat zákazníkům směšné výrobky s růžovým proužkem, na kterých se říká, že sbírají peníze pro jakýsi vysoce fiktivní „výzkum léčby“ – výzkum, který byl zastaralý, dříve než začal, protože slunce léčilo a předcházelo rakovině po celou dobu, co člověk chodí po planetě Zemi. Naši předkové nemuseli „léčebně běhat“ ani „léčebně chodit“ kvůli nějaké fikci na získávání peněz. Oni prostě byli na slunci a vyléčili se z rakoviny proto, že byli vystaveni slunečnímu světlu. Chodit ven je už samo o sobě „léčbou“ rakoviny, na niž rakovinový průmysl požaduje další miliardy dolarů, aby mohl rozšířit výzkum.

Chtějí, abyste zůstali v nevědomosti!

Nevyhnutelnou pravdou je, že moderní medicína chce, aby lidé zůstali v nevědomosti o léčivých účincích vitamínu D. Finanční přežití lékařského průmyslu je na tom zcela závislé. Takže nejvlivnější lékařské organizace systematicky zlehčují význam tohoto vitamínu a přímo odmítají ho doporučovat pacientům.

NCI nedoporučuje vitamín D, stejně jako Komen for the Cure. AHA, AMA, ADA a FDA všechny odmítají doporučovat vitamín D a všechny namísto toho podporují syntetické, patentované léky s vysokým ziskem, které nic nevyléčí.

V podstatě se jedná o spiknutí mlčenlivosti o vitamínu D v průmyslu péče o nemocné, jelikož ten závisí na nemocích, které jim přinesou obchod. Tak to bude vždy, protože společnostem jde o obchod, aby vydělaly peníze a když vyděláváte peníze na nemozech, nikdy nepůjdete a neřeknete lidem, jak se mají sami vyléčit zdarma. Z tohoto čistě ziskového pohledu poučit lidi o vitamínu D nedává průmyslu péče o nemocné naprosto žádný obchodní smysl. Průmysl těží z lidí.

Vitamín D nemohou potlačit

Ale pravdu o vitamínu D nemohou skrývat navěky. Poznatky jsou naprosto přesvědčivé. Jsou skutečně nevyvratitelné. Zde je devět argumentů, které jsou nevyvratitelně pravdivé:

- 1. Rozsáhlá většina západní populace má nedostatek vitamínu D.**
- 2. Nedostatek vitamínu D podporuje rakovinu, cukrovku, osteoporézu, onemocnění ledvin, deprese, obezitu a srdeční choroby, a další zdravotní problémy.**
- 3. Nedostatek vitamínu D může být napraven dodáním tohoto vitamínu v doplňcích nebo rozumným vystavováním slunečnímu světlu.**
- 4. Krémy proti slunci blokují produkci vitamínu D v kůži a tím způsobují jeho ještě větší nedostatek u uživatelů těchto výrobků.**

5. Náprava široce rozšířeného nedostatku vitamínu D by značně omezila výskyt degenerativních chorob v populaci, čímž by státy ušetřily trilióny dolarů na společných nákladech na léčbu v příštím desetiletí.

6. Potravinové doplňky s vitamínem D jsou velmi snadno dostupné. Zabránit nemocem dodáním vitamínu D je velmi nenáročná investice do zdraví, která se státu vrátí více než stonásobně na ušetřených nákladech na zdravotní péči.

7. Vitamín D je extrémně bezpečný. Lidé, kteří berou doplňky s vitamínem D, nepociťují naprosto žádné vedlejší účinky i při zdánlivě vysokých dávkách 4000 – 8000 IU denně (více než desetinásobek doporučené denní dávky v USA.)

8. Nedostatek vitamínu D je způsoben ve značné míře moderním životním stylem v uzavřených místnostech. Lidé žijí, pracují a sportují v uzavřených místnostech pod umělým světlem. To způsobuje těžké nedostatky vystavení přirozenému světlu (slunečnímu světlu), jehož prostřednictvím se vitamín D obvykle vytváří.

9. Vitamín D dramaticky redukuje náchylnost k infekčním chorobám, jako jsou běžná chřipka a H1N1. Aktivuje imunitní systém a umožňuje mu, aby fungoval agresivněji při obraně proti napadení viry.

Lepší než vakcíny, bezpečnější než léky...

Vitamín D je ve skutečnosti lepší vakcínou než vakcíny. Je lepším lékem proti rakovině, než protirakovinné léky. Je lepším lékem proti osteoporóze než léky proti ní. Je lepší léčbou cukrovky než léky proti cukrovce.

Znovu a znova se ukazuje, že vitamín D je bezpečnější, efektivnější a mnohem dostupnější než drahé léky s monopolní cenou. Navíc je přirozeně kompatibilní s lidským tělem, protože lidské tělo si vlastně vyrábí vitamín D samo, pokud dostane k tomu příležitost (vystavení se slunci).

Navíc, na rozdíl od farmaceuti, je vitamín D bezpečný pro životní prostředí. Odtéka jící přebytečný vitamín D na rozdíl od léků nekontaminuje ryby.

http://www.naturalnews.com/025933_pharmas_environment_Big_Pharma.html

Když víte všechny tyhle pravdy o vitamínu D, asi se divíte: Proč reforma zdravotnictví vůbec o této živině nehovoří? Pokud opravdu chcete reformovat zdraví národa, musíte začít tím, že napravíte epidemii nedostatku vitamínu D mezi populací.

Pokud jde o udržení zdraví, všechny léky světa nedosáhnou toho, čeho může dosáhnout vitamín D... a to jednoduše, dostupně a bezpečně.

Můžete ho mít zdarma. Není třeba žádný předpis. Žádná návštěva lékaře. Nemusíte si ani kupovat žádné vitamínové doplňky. Jen prostě běžte ven, když svítí slunce, a započněte svou vlastní léčbu.

Tato myšlenka – že pacienti si mohou sami vyléčit rakovinu tím, že se procházejí v přírodě – je nejstrašidelnější věcí pro rakovinový a vakcínový průmysl. Big Pharma se dění toho, že lidé se stanou vzdělanými v oblasti výživy a že si uvědomí, že samotný vitamín D sám o sobě eliminuje potřebu stovek různých léků a vakcín. Aktivuje uzdravování, brání tělo proti nemocem a tak je tou největší hrozbou pro ziskovost léčebného průmyslu, který vládne dnešní medicíně.

Kdyby moderní medicína mohla zakázat vitamín D, učinila by to okamžitě. Možná se ještě pokusí ho zastavit, skrže pokusy senátora Mc Caina zničit potravinové doplňky.

pozn.:

CO JE ACS ? překlad : vy nevíte moc o ACS. Podle mého mínění, ACS je organizace které ve skutečnosti **předchází prevenci** a otevřeně podporuje pokračování rakoviny jako způsobu, jak podporovat jeho sílu a zisky. ACS je nejbohatší neziskový v Amerika a má velmi blízké vazby k farmaceutické společnosti, mamografické přístrojové společnosti a jiné společnosti ten zisk z rakoviny. Všimněte si jména, také: To není Americká Anti - Cancer společnost , to je Američan **Rakovinový Společnost!** Co oni opravdu kandidují dává za pravdu jejich názvu!

http://www.naturalnews.com/028257_Senator_McCain_dietary_supplements.html

Mike Adams, 12. 3. 2010

http://www.naturalnews.com/028357_vitamin_D_deficiency.html

Čítajte viac:

http://dolezite.sk/Svet_zachvatila_epidemie_nedostatku_vitaminu_D_85.html#ixzz0ilFmBGiC

+++++